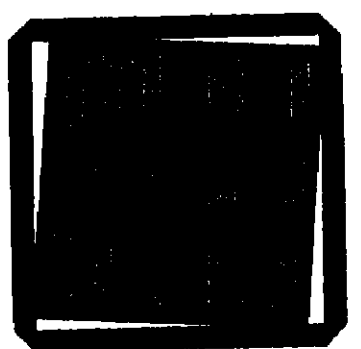

למה שלא תרוויח יותר?

כדי שתרוויח יותר

ריבית ועמלות על האשראי ולהגדיל את הכנסותיך מחסכונות ותשקעות. חבונן בספי כולל מעמיד לרשותך כלים חדשים וכלכליים שיעזרו לך להחליט על התכניות המתאימות לך. ובדרך זו להרוויח יותר ממכלול פשוטותיך הבנקאיות.

■ חיקי לחבונן בספי כולל בחיק תמצא מידע מרכזי על חבונות האשראי, ההשקעה והחסכון של הבנק וכן דפי עזר מיוחדים לחבונן תקציבי המעפפות או הנסק, בעזרתם תוכל לחבונן את פעולותיך הכספיות לאורך זמן.

■ מידע עדכני ומפורט על האשראי וההשקעות שלך מטכשיו תוכל לקבל במסופי העדכן לשירות נעמי, בסניפי בנק הפועלים עדכון עוסף לא רק במצב החסכונות וההשקעות שלך, אלא גם במצב הלאומי לסוגיה, כולל מעדי פרעון, סכומי פרעון צפויים ועוד.

■ יעוץ מקצועי מקיף בסניפי הבנק עומדים לרשותך יועצים מנוסים, בעזרתם תוכל לבדוק את חבונות הפעולה המתאימות ביותר עבורך הן באשראי והן בחסכון ובהשקעות.

בוא לבנק הפועלים, בקש תכונן בספי כולל וחראה איך מרוויחים יותר.

מועג חדש בבנקאות הישראלית

חבונן בספי כולל הוא התפיסה החדשה של בנק הפועלים, תפיסה המיועדת לאפשר לך להרוויח יותר.

חבונן בספי כולל מיועד לך, בעל המעפפות או בעל האספק, לא תחיד אחת יודע באיזה חבונות תוכלו להשקיע או איזה סוג אשראי מתאים לך וכלכליך.

חשוב שתזכור, בחירה מושגית עלולה לעלות לך הרבה כסף - לעיתים אף מבלי שתרגיש. מאידך, התלמות נכונות יכולות לחסוך לך הוצאות של

סופרמרקט מעריב

א' באדר, תשמ"ח 19.2.1988

הכל פה
מות '88
שנים ונסדקים
עוצרי
בוכים מלי

בוא וחראה איך פועלים טוב יותר בנק הפועלים

ליקוויד

הדבה יותר טוב מאבקה כביסה.

ליקוויד - נוזל טוב יותר לכביסה במכונה

מהיום נגמרה תקופת האבקה והתחיל עידן חדש - ליקוויד, הנוזל לכביסה במכונה. ליקוויד קל יותר ונוח לשימוש וחשוב מכל - גם טוב יותר לכביסה שלך. לפניך כל היתרונות של ליקוויד לתוצאות מושלמות, אחרי שתקראי גם את תדפי מדוע ליקוויד הרבה יותר טוב מאבקה.

ליקוויד - נוזל טוב במים ולא מזהם אוויר ומטבחים

וח ברור - נוזל מטבעו מתפר ונמרח יותר טוב במים. על כן, נוזל בכלל וליקוויד בפרט, מונע היווצרות בובשים בזמן הכביסה ואף אחריות, אינו משאיר "עושים" על חבד. זאת ועוד, ליקוויד הונוס במיוחד להרכב חמים בארץ, כך שחומרים המעלים בו, הם חומרי עור לריסוך המים ולמניעת שקיעת לכלוך בחזרה על חבד.

ליקוויד - מתאים לכביסה בכל הטמפרטורות

עד יתרון ייחודי של ליקוויד - ליקוויד פועל מצוין בכל הטמפרטורות (גם בטמפרטורות נמוכות 30° ו-40°), כך את יכולה לבסס במים קרים, פושרים, או חמים ותמיד תקבלי אותה תוצאה - מושלמת בגיוון!

ליקוויד - מתאים לכל סוגי האריזים ושומר על הצבעים

כך שאין כל בעיה, את יכולה לבסס גינס, טריקו, או סריג וליקוויד ישמור על צבעו ואיכותו לאורך זמן. זאת בתנאי שאת מקפידה על תוראות הכביסה של יצרן חבד ובוחרת בתכנית המתאימה.

ליקוויד - הכביסה נצאה רכה עם ריחון נעים

לחביל מאבקה, שבה החומרים הבלתי מעילים הם מלחים מסוגים שונים, בגוול ליקוויד, החומר הבלתי פעיל הוא מים ולכן בתום פעולת הכביסה, האריז משאיר נעים יותר ורך למגע. וניחוח עדין כבר אמרנו!

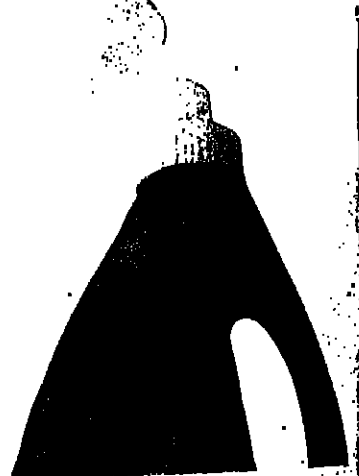

ליקוויד - מסיר כתמים ביעילות

לפעמים את נתקלת בכתמים עקשנים שמסור לרדת - על גבי הצווארון, החפנים וכו'. ליקוויד מוריד אותם. שפלי מעט נוזל המקום המוכתם, שפשי קלות ותכניסו למים עם שאר הכביסה. תנח לך עוד סיבה למה ליקוויד יותר מאבקה!

ליקוויד - אנחנו תפקדו שלו טוב יותר

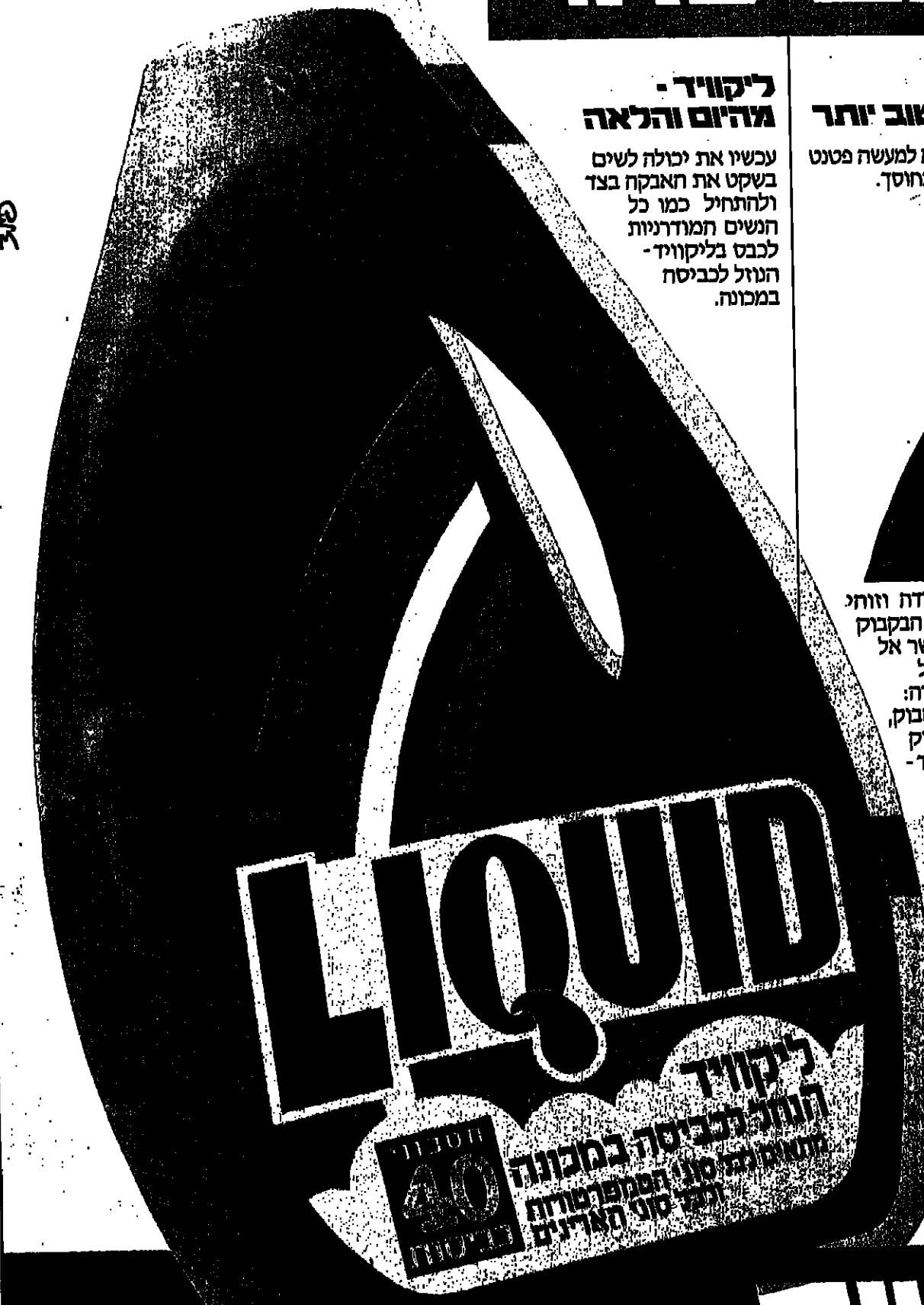
תפקדו. תפקדו של ליקוויד הוא למעשה פטנט של המממש במרדד, כמשפך וכחוסך. ולמה המרדד?

עקב עצמו משמש ככסית מדידת וזוהי מנת הנוזל לכביסה. לפתח הבקבוק משפך, כך את שומכת הישר אל המקום הנכון לשימוש של ליקוויד ינוזל. ועוד חידוש - פתח התחזורה: שאר את מחזירת את הפסק לבקבוק, שיש לשאיר בתוכו, מוחזר לבקבוק ודך פתח התחזורה המיוחד. ליקוויד - גם שומר נוח לשימוש ולאחסון.

בשף לכל ליקוויד גם חסכוני. משק אחד של ליקוויד מספיק ל-40 כביסות. אז מלאי נשתי ליקוויד - לחיים קלים.

תנח לך עוד סיבה למה ליקוויד יותר מאבקה!

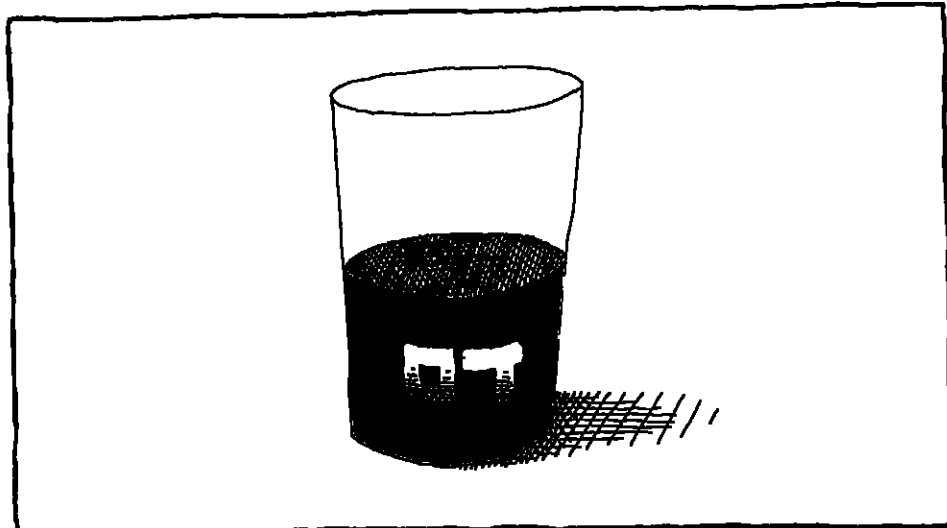
ליקוויד

הנוזל לכביסה במכונה.

אב

Handwritten note in Arabic script: "هذا من اولي"

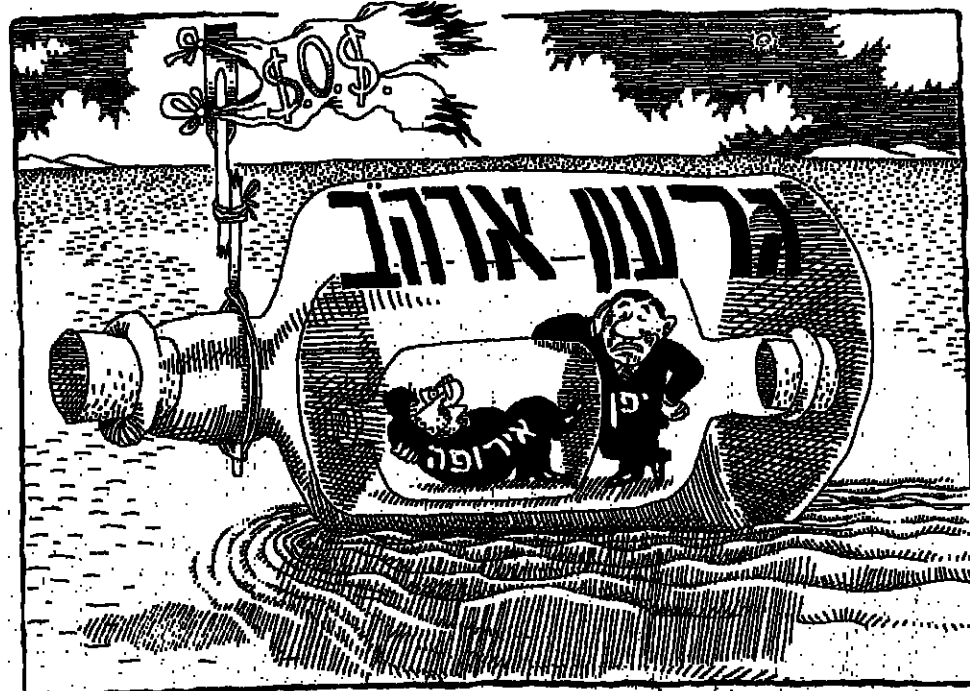
כסף אוריא

מסקנות ועדת החקירות והדו"ח של ואלדתיים:
אפשר להטובל על חבוס כחצי מלאה או חצי רוקה

דוגמים

סופהוט 5

סופהוט

א' באדר, תשמ"ח 19.2.1988
© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

8	מהמות 88, טרקים בנשמה עטס לכב
14	האלוהים שאני אודה איננו יהודי שיית טוקס
18	איש הצפרים נלי פידלנדר
21	מקנסקי, זוכה בארים, משורר מהות יהונתן נטן
31	טויל "סופשבוט", לעצלנים נלי פידלנדר
35	לאכל בחוץ מנחם
35	שמו פרטי, יצחק אורבך-אורפז גורית ברצקי
38	יום יורים גם בילדים שמו ישראל
41	נלי גלי דמעות אלכס דרור
45	אלי אביב, מלך מורקו ועיף מיכל קשרא
51	ישו אבל לא מרפכני יהודית ונגד
53	שומרים מנחם עזריאל
57	גמלאון נחל לב
59	חודסקוס
61	שעיר לפני 35 שנה נעית גבריאל שטרמן
62	שעיר לילדים
63	שמו חב"ד דוד ורנטון מנחם מי גלד
64	שמו דניאל שמו אורן וויאלד בוקשטין
65	שמו אורן וויאלד בוקשטין
66	שמו אורן וויאלד בוקשטין
67	שמו אורן וויאלד בוקשטין
68	שמו אורן וויאלד בוקשטין
69	שמו אורן וויאלד בוקשטין
70	שמו אורן וויאלד בוקשטין
71	שמו אורן וויאלד בוקשטין
72	שמו אורן וויאלד בוקשטין
73	שמו אורן וויאלד בוקשטין
74	שמו אורן וויאלד בוקשטין
75	שמו אורן וויאלד בוקשטין
76	שמו אורן וויאלד בוקשטין
77	שמו אורן וויאלד בוקשטין
78	שמו אורן וויאלד בוקשטין
79	שמו אורן וויאלד בוקשטין
80	שמו אורן וויאלד בוקשטין
81	שמו אורן וויאלד בוקשטין
82	שמו אורן וויאלד בוקשטין
83	שמו אורן וויאלד בוקשטין
84	שמו אורן וויאלד בוקשטין
85	שמו אורן וויאלד בוקשטין
86	שמו אורן וויאלד בוקשטין
87	שמו אורן וויאלד בוקשטין
88	שמו אורן וויאלד בוקשטין
89	שמו אורן וויאלד בוקשטין
90	שמו אורן וויאלד בוקשטין
91	שמו אורן וויאלד בוקשטין
92	שמו אורן וויאלד בוקשטין
93	שמו אורן וויאלד בוקשטין
94	שמו אורן וויאלד בוקשטין
95	שמו אורן וויאלד בוקשטין
96	שמו אורן וויאלד בוקשטין
97	שמו אורן וויאלד בוקשטין
98	שמו אורן וויאלד בוקשטין
99	שמו אורן וויאלד בוקשטין
100	שמו אורן וויאלד בוקשטין

הרבה גבינות חושבות שהן נפוליאון...

מבצע

במחיר הזכרות רק 2.80 ש"ח
כמות גדולה (250 גרם)
במחיר כמות קטנה (125 גרם)
של גבינות שמנת אחרות.

נפוליאון תנובה

גבינת שמנת בטעמים טבעי, שום-שמים, בצל, רוקפור

אכל גבינת השמנת החדשה תנובה...
טעם הוא 'נפוליאון' האמיתי. גבינת
שמנת זהה בסגנון טעמי מילאנז'ה

ת ת ת תנובה

סופהוט

סדקי מבט שמה

אמא של חייל: "בעחוני חייל מחזיר בני נקלגס מחעלל. לבי נקרט. אני יודעת את ההתלבטות, הכאב. אבל בני הוא חייל גבעתי, ובידו אלהי' הסדקים שמחזירים להסתחן באערנח הצבאית מקבילים לסדקים שבגשמה. קל יותר לכבוש מאשר לשלום באה שכבשת. קשה יותר מחזיר להיחזר חייל והורה של חייל. מדין שנערך באכזב הישראלי לחקרים צבאיים בהשתחכות מומחים מהארץ ומחיל מחברד שקשה עכשיו גם לשמור על נייטרליות אקדמית. לא דק חיילים. גם כרופסורים בזכים.

גאת עמוס לבב

אח הנושא הזה משוט א"אפשר לבנת בצורה רציונאלית, אומר ד"ר ראובן נל, לשעבר המסכולוג הראשי של צה"ל, כשהוא נשאל מהו ההשלכות האפשריות של ההתבטות בשטחים על גפשו של החייל הישראלי. וכמו לחזק את דבריו הוא שולף מסמך וכניחו על שולחנו:

"אני אמא של חייל גבעתי. ער לפני שנה הייתי אמא לבן מתבגר, מתלבט, לפעמים לא שייך. שיער ארוך, עניל באוון, סמינרים של נוער ר"צ, חברות הדוקה בין בנים ומנעים מנששים לכיוון הבנות.

"עכשיו אני אמא של חייל גבעתי. כשאני רואה כומתה סגולה בכרפסארה - אני נרגשת: כשאני רואה כומתה סגולה כעזה - אני מתחנת.

"ממוגנת פניו של בני החייל, זה שהיה בנוער ר"צ, כשיער ארוך ועניל באוון, מפארות היום רפי עיתונים בחי"ל. הוא מתואר שם כקלגס, ככוכש, כמתעלל. לבי נקרט, שהרי אני יודעת, את הנפש ההבטת מאחורי המוגנת את ההתלבטות, את הכאב.

"אילו הייתי מלשתינאי, אומר בני החייל, הייתי נוהג ביוק כמותם, מתקומם בכל כוחי.

"אבל בני הוא חייל גבעתי וכידו אלהי' והפליטותאם משליכים לעברו לבנים, מנרשות וסכינים, ובני מכה בדם להגן על נפשו, להגן על מולדתו.

"אני אמא של חייל גבעתי, למורת נסיון. בכל פעם שתורו ב"שכ" מניע רחא מפיע ככית ל"א שעות, אני מכבסת, ומייבשת, ונוגעת ברפרוף ככפות הרגליים הנמוגות, כיכלות, כשריטות וכדלקות - ואני כוכה ולבי יוצא אליה. כי מי יקע ומי יחושש, בני, את הפעמים שבפניהם, כן, מי יקע ומי יחבוש, בני, את הפעמים הלא נראים."

ד"ר ראובן נל, מנהל המכון הישראלי לחקרית צבאיים (למעלה, צילמו עמוס לבב) וחיליים עם עצור בקלנדויה (במרכז, צילום צביקה ישראלי).

مذاق من المذاق

הזמנה לדינר

הזמן את כלבך לארוחה טבעית ומלאה, בריאה ומאוזנת - לזוגי דינר. דוגלי דינר מכיל בשר, ירקות מיובשים, שולחן שועל, פתיתי תירס ואורז. דוגלי דינר עשוי בסיסים תזונתיים, בחלבונים ובי 25 ויטמינים ומינרלים - ומספק את כל הנחוץ לבנין הגוף ולפעילות תקינה של מערכת העיכול. מרכיבי דוגלי דינר מעובדים בצורתם הטבעית והבריאה ביותר. את דוגלי דינר מגישים מעורב במים חמים. מתקבלת דיסה בעלת ריח טוב ונעים שכלבים אוהבים. דוגלי דינר. כל כלב יזמין.

חדש

דוגלי דינר

דוגלי דינר מוצרים וטרינרים בע"מ.

ליו שומים נעשה בחל"אבי הגברת אדית בילוט, ידידת נפש של אמי. בת 90 היתה נשואה ועד לימי חייה האחרונים היתה מעילה ומהוד כחנע. בין חמציה שהיו סדורים במיטת המטה והיפות. ומצאה מעטמה ובה התכתבות קשה משנת 1947 בין הגברת בילוט לבין השופט ביקר-מחזאי האנגלי הידוע, 'ג'ורג' ברנרד שאו. אחותה של הגברת בילוט המקדידה בידי את המעטמה ואת תוליה עליה נכתב בכתב ידו של שאו.

כל וחדשה - במקור, גל. צבא כיבוש מתנהג קי. וזו אחת מן העולות של מלחמת סימור והיא אה מיוחדת את האנגלים או איה שהיא גוע או שו אדום.

אם, במשך שנים, ניצבת תוליה במסגרת נחוד האחרים של ידיות. מדי פעם נמצאו אורחים שחונת דינר אליהם מיד, אך לרוב התמקדה חשונה הכל בכתב ידו של 'ג'ורג' ברנרד שאו, ונשאלה האם אמנם וחי גלוייה מקורית, ומה עשוי להיות שוויה. רק באחרונה נחשבו שאלות אלה משתות והחנן היה לעיקר.

למי ימים אדום, שעה שעשיתי סדר בגיורתי, שוב מצאתי את המעטמה שישתי מהגברת בילוט וזה שכתב שכתב לעורך העיתון 'ג'ורג'ל מוסט ב'1947 ימים שפורים לאחר שקיבלה את גלוייתו של טוד עוא בשונה למכתבה אליו. הגב' בילוט מוחרת לערך כי כתבה לסופר האנגלי הידוע לבדד של תוליה ה'19 ועל רקע האירועים האחרונים ממשלת ה'19 - 'ורצמה בואת', היא כותבת, 'התכתבות כלשהי'.

הלק קעעם מכתבה של אדית בילוט מרחוב מוניטיוי בחל"אבי, א"י, לג'ורג' ברנרד שאו, אנליה. התכתבות התנהלה באנגלית, ותורגמה לעברית בקיצור כמחשקות מכתבה הגברת בילוט שכתבה את מונע בוח הדברים:

ג'ורג' ברנרד שאו.

נ'יליח) שלא בולס, אבל רוב רובם של החיילים הבריטים הם שחצים, בלוי מחוזים ואכזרים. (נ'יליח) שורים באנשים המהלכים לחוסם ברחוב ובהם נשים וילדים, בלא הגורות מצידם. שבחורים אשר נתפסו בהרבקת כדורים חוספים מבוח על פי מיטב המסורת הדיספליינאית ואחר כך מושלכים לכלא למשך שנים ללא משפט, (ונווד יל'יח) שושכרי אדם שהגיעו לחופי א"י בבלי שים ערובים, מוכנעים באמצעות אלת נמי וגואו מדיט; וכל זאת בשטח שבירה האציליים של עם הפרלמנטים רוצחים בקיון בפיסה ומתושרים מאחריותם למשטרים הללו שהיו לחם חוק, וזאת חחת ענייה הפקוחות של מסעלם הלייבור (...)

אח, מר שאו, הקדנעת את היך למחלמה ברודעת על כל גוניה, אי משוכנעת שגם אם מאור עיפת, עדיין חוכר לראות זאת בחובתך לעורר את מצפון העולם, אם אמוס קיים דבר כזה, למען העם היהודי. בסיכום, הרשה לי נבדך אותך ליום הולדתך הקרוב ולאלח לך חיים ארוכים ולכ חוק.

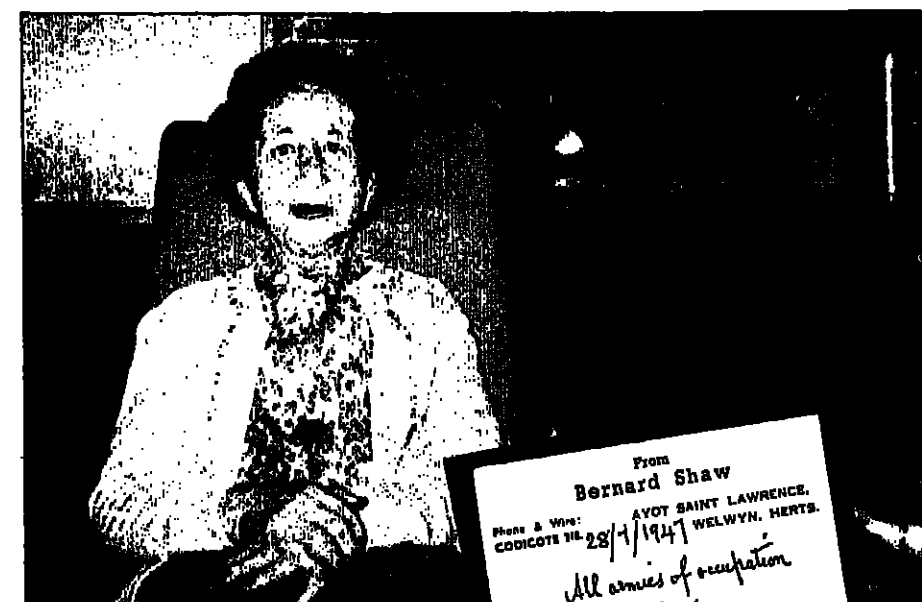
שנך בחוצעה נגיה, אדית בילוט

השנן משנר 9) טלי קשיו המגדנים יקבלו מוסיף שכל - איש משמחם בריח אינו תורה על הגיטה הפוליטית שדנה לה לחד שיפמויון של אנשי מקצוע האמורים לשנר על ניסיונאליות אקדמית. באוניברסיטה או אפילו מדין של מונטמור ג'ין שארפ, מומחה עולמי בנושא 'התנהגות האלימות' מתקבל כהנבא אם כי כשמן על מנסה.

אם אני יכול לעשות אם קולי נשכר ודמעות שות עניתי - שאלו המוכסות, ומעלה עדיית על שנה ארוכה של משק, התעללות בערבים, בנשים ובעל חיים שברו אברים, עדיית שליטת, לדבריה, שחנן קיץ, שערך בשטח.

דד ראבו גל, מנהל המכון הישראלי למחקרים בסיסיים, כי היה זה ריון קשה מהקשים שידע מכתב ממשלת קימו. כל הנבחים הכיכמו שבנינים שועל אלי המסומלולו ואיש המקצוע אינו יכול

כל צבא כיבוש מתנהג כך. על החתום: ג'ורג' ברנרד שאו.

אדית בילוט ו'יל 90 שנה. ברלין, לונדון, ח"א. מימין: תוליה בכתב ידו של 'ג'ורג' ברנרד שאו.

From Bernard Shaw
AVOT SAINT LAWRENCE,
28/1/1947 WELWYN, HERTS.
All crimes of occupation
behave like that.
It is one of the ends of
territorial war, not peculiar
to the English nor any other
race or nation.

על מכתבה של הגברת בילוט השויב הסופר הידוע בארבע השורות היכשות שחונא למעלה. רק בנובמבר 1950, לאחר מותו של ג'ב.ש., פורסם תינדולס פוסט את דבר ההתכתבות בין חושבת ח"א לבין הסופר הידוע. באחד מעמודיו הפנימיים, במדור צנוע שחוקדש לזכרו, נאמר: 'המדיניות הברוטית בימים האחרונים של תקופת המנדט הביאה את הגברת אדית בילוט, חושבת תל אביב, לבקש מנור' ברנרד שאו להרים קולו במחאה. שאו ענה לה ביולי 1947 על גבי אחת ממליוותיו המפורסמות שתצלומה מובא להלן'.

נדמה שהיום, בישראל של 1988, שוב יש מקום לקרוא את דברי שאו.

אדית בילוט נולדה בגרלין ב'1896, ונפטרה בחל"אבי ב'1986. למי שהייתה מרגנית לאנגלית, ערב מלחמת העולם השנייה, עבדה בעורכת של עתון מקצועי בנושאי טכסטיל ואחרים, בישראל, ערכה את ה'איוראל אקספרס' ל'ג'ורג' של התאחדות בעלי החעשייה. כן היתה חברה במשלחת הקניות הרשמית של ישראל בבון לאחר שנותחם הסכם השילומים בין גרמניה וישראל. ב'1947 נאחא מאנגליה לארץ ישראל על האניה Nyassa במלונה מטעם 'החלוצי' של קבוצת ילדי 'עליית העזר' שויצלו מאיוניה ושלחו לאנגליה. בחייה האחרונים שויצלו מאיוניה ושלחו לאנגליה. בחייהם ושולחו למחנה בעתלית.

ג'ורג' לוי

'התנגדות-הלא-אלימה היא תופעה ידועה ונרחבת בעולם. היא בחלת אינה המצאה פלשתיאית. בחפך הוא במתכוון ושלא במתכוון, במודע או שלא במודע, והפלשתיאנים אי שילכלו כמה 'שיטות' עולמיות של התנגדות מסוג זה. ההתנה העומרת ביסוד התקוממות כו היא שהשליט לא יוכל לשלוט בלא שיתוף-פעולה וצייתנות מצד הנשלטים. מתי פורצת ההתנגדות? כאשר הנשלטים 'אנוססים בטוחן' או מגלים סימנים של חוסר בטחון אצל השולטים'.

קל יותר לכבוש מאשר לשלוט', אמר-מוכר מרופסור שארפ. בשלב זה, הריין עדיין נושא אוסי שלי, מרחק, מנכר קמע, כראה לריון אקדמי. אם המנוצחים מסרבים לקבל את מרות המוכשים, כי אז האחרונים בצורת, שביטה כללית, למשל, היא נשק בעל עוצמה רבה. השגיחה הכללית היא נשק כמו כל נשק אחר. אחרי מ'כלי הנשק' של התנגדות (חמשן בעמוד 12)

מובקעות 11

לפרש את המצב יותר מכל הדיוס אחר, אבל - והמשכיל בעת ההיא לא ידום, כי אם יצדף את קולו לקולם של רבים אחרים. כולנו בסירה הוו. כחיליים, כוהים לחיילים, כאוהים. וכולנו מאור מוראנים. ובכל זאת, כשהממונים מרבים הם עושים זאת בצורה יותר מאורגנת ומסודרת מאשר עושים זאת האזרים. וגם אם חירשים לא נתחדשו שם, בסימפוזיון שנערך בוכרן-יעקב, לפנות סדר במחשבות זה עשה. מרופסור שארפ מאוניברסיטת הרווארד:

אמא של חיל: 'אני כוכה ורבי יוצא אליו. מ'גע ומי יחבוש, בדי, אח הכצנים שבבנים, הפצעים הלא נראים'.

סדקים בגשמה

(חמש מעמוד 11)
בלתי-אלימה, אם משתמשים באמצעים הבלתי-אלימים בתוכנה - הם לעתים יותר יעילים ממשק שהורג.
השיטות ל"התנגדות הבלתי אלימה" רק משתכללות. כל הזמן, בכל העולם, בבירור כאן גילה מרפסות שארם תופעה חדשה: אנשים מצויים להוראות הצבא רק כאשר החיילים נמצאים בשטח. כשהללו עוזבים את המקום - הנכבשים מפסיקים לעבוד, סוגרים שוב את חתנות שפתוח במצות החיילים או מפרים את העוצר ויוצאים לרחובות. כלומר - כדי שהוראה של השלטונות תבוצע הכוחות הכופים לשלטון להיות בשטח כל הזמן, בכל מקום, וזה, אכן, אומר הרפסות, והצבא סניף עם פיתוח פלסטיני.

תחילה הסוף של השלטון, אליבא ד'רפסות' שארם, הוא כאשר הצבא מפסיק לשתף עימו פעולה. התנגדות המונית כזו היא היסוד המאיים על כל

דיון במכון הישראלי למחקרים צבאיים. במרכז: מרדכי גור, ראש המטה, משמאל אלף (מיל) אהרון יריב (צילום: עמוס לב).

הצבא ומדעי ההתנהגות. אקטואליה

המכון הישראלי למחקרים צבאיים הוקם בשנת 1986 ושוכן חיום בבית אבן ימחמה בזכרון יעקב. רואנו גל ייסד אותו משום שחשב כי לא ייתכן שבמדינת ישראל, שהצבא הוא חלק מהמבנה החיוני והשכיח - בעיות כמותיות ומחשבות של ממש, שדות חובה, שדות מילואים - לא יהיו אפילו מבין אחד שישמק בחומות הללו מוקדית המבט של מדעי ההתנהגות. רוב הנושאים שהמכון תוקד ושומעים אקטואליים (החליאו יחסי תומליל בין הצבא

שליט, קיימת גם אפשרות שהחיילים יפסיקו להגיב לאיוצעים בהם הם משהתמים, או - תלונה השוכה - יתחילו לזנות מהמלכות שהם מכים נכבשים. התוצאות האפשריות של התקשמות כוזב "המתקוממים מתקמלים, או שהצדדים מגיעים למסרה הנאפשרית רק כאשר המתקוממים אינם קיימים").

מה יהיה כאן, אצלנו? מרפסות שארם מוראג, הוא עומה סרוף למשך דורות, עומה אפילו הרב המוגי בפלשתינאים שיביא לבקוץ תורם מדינת ישראל - אלא אם כן תשנה ישראל את עמדותיה, כאן, עכשיו, מיד. "המבט כאן גרוע אפילו מאשר בלכנו", הוא אומר, ומונה שורה של מעשי ודחף שגילה לדבריו, בשטחים. מעשי ודחף שהחילים הישראלים עושים בנשים וילדים. "בנקודה זו קולו נשמע רעניתי מחלואות ברמקו, מה" קשה למסר הדאורי שבה הערכתי" הוא שואל, וכאן מסיים הדיון להיות אקדמי ונהפך למוליטי. במצע הוא לא ניתן לשטל ללא רגשות.

בשנת 1986 יצא לאור ספר של ד"ר ראנו גל "דיוקנו של החייל הישראלי", שי מרקים בספר

עוסקים בהיבטים ערכיים. האחד - "ערכי לחימה ואותיות צבאית", השני - "סדקים במערכת הצבאית". ד"ר גל אומר בספרו, האידועים האחרונים לא שינו את דעתו, כי החייל הישראלי די מוגן, באופן שוטף, מפני שכיהה או התמוססות מורלית תחזי משמע. מדוע? משום שקיים קשר חזק והרזק בין הצבא לבין ההברה הישראלית ולא כמו הנחת שהיה בזמנו בין ההברה האמריקנית לחייליה בוייטנאם, וכן בגלל האפיונים המיוחדים של צה"ל עצמו.

כיום מיוסד אלף האחרים שהתגנו בכיכר מלכי ישראל אחרי הטבח בסברה ושתילה לכשו אחרי ההתנגדה מרים - ושבזו ללבנון, אותו מרישה שאתמול הסניף, עלה למחרת על הטנק מיד כאשר איציק הג'ם הורה לו לעשות כן, משום שמרישה שירת עם איציק בכל המלחמות בעשרים השנים האחרונות, וגם התברר מסביב פשוט לא יכינו כיצר

כך נהפך המפקד בשטח ל"פסיכולוג" והשורה א האולה תופשים את מקום "הקליניקה" המסודרת. "המפקדים בצליל פתוחים חיום יותר, וישיבים עם החיילים ונותנים להם לדבר, לשחרר לחץ", אומר ראובן גל.

גם מכות חן דרך לשחרר לחץ? "מכות חן דרך לשחרר לחץ כאשר אתה מאור נעלב, כועס, נכון, תחושות אלה ניתן למצוא היום בשטחים. במצבים כאלה, חלק מן האנטיסית יוצא מקד בצורת מכות. זה לא בגלל שאותה אותה להרכיב אלא בגלל התסכול והרצון לשחרר לחץ. למה הדבר דומה לאורה התפרץ על ילדו, והילד חטף לא רק מה שמגיע לו במובן "חוסר שבטו שונה בגו", מכה קטנה או שתיים, אלא ממש מכות, שות למעשה שות של ועם שמקורו אינו הילד, בהכרח, אלא בעיות בעבודה, למשל".

ד"ר גל אין ספק שהחיילים נמצאים עצמם לא פעם נחשפים במכות מעבר למה שאומרת ההנהגות בגלל התסכול המצטבר, בגלל הפרובוקציה של מי ששומרים מולם, הידיעות התנועות המגונות, חקללות, מרפסות שארם מדי שיש אפילו חיילים שמוצאים עצמם נהנים מן המכות ועל כך אומר ראובן גל: "קיימת תופעה פסיכולוגית מאוד מוכרת וידועה של הימנעות בתנהגות אלימה ואגרסיבית, אפילו על ידי אנשים הדוחקים באופיים מרחק רב להיות אגרסיביים, בדגש שניתנה להם לגיטימציה להפעיל אלימות. בדגש שנותנים בידיהם את הכוח והאפשרות להפעיל אלימות ולהשתמש בכוח, זה מידבק, הכוח הזה יכול לסתוף גם אנשים ליברלים ובריאנים בגופם".

התופעה כאלה מתרחשות גם אצלנו "לצער, למדינת ליני, אני מוכרח לומר שחלק מן התופעה הזו בא לידי ביטוי בקרב חיילי. אני יכול לומר בבטחון שרבים מהחיילים מימיים שדובלן לא דעמו יד במכות רצניות, לפחות אוכל לומר זאת על בני, חיילי בבגועי, הנמצא בעזה כבר חודשים. אפילו חיילים כאלה, שממילא לא הרגו יד, בדגש שום מקבלים אלות והוראה ברורה להשתמש בהן - יכולים למצוא עצמם נחשפים למכות, לשימוש באלימות יד צד מידבק, שלעומתם יוצא מכלל שליטה".

האם אצלנו הוא יצא מכלל שליטה? "אני חושב שהמפקדים שומרים שלא יצא משליטה את התפקיד והתשובה ביותר בשטחים מלאים היום מפקדים וסורים, צעירים. זה רורש תלן טוח (חמש בעמוד 11)

רעיונות חדשים ב"רים"

S A L E

בו זמנית בבלומינגדייל ארה"ב ורים ישראל

ארון נאון בדקור גוון אלון או חום, 4 דלתות 2.42 x 1.56 מולד: תא אחסון חורף, מדף נשלף, סידור תאורת בנים 3- חאים, מדף לנעלים, מוט תליה משוכלל, מדף נשלף מחיר רגיל 2,377 ש"ח. מחיר SALE 1,499 ש"ח.

קנה ארון נאון וקבל 878 ש"ח

בתי הכלב-הווקהיים בלומינגדייל ומייסדי בור"ב, הזמינו ברים סדרות ייצור בכמויות חסרות תקדים למכירת חורף, בנוא והצטרפו גם אתם למכצע ההנחות הגדולות על מוצרי רים. הפחחים כוללים מע"מ והרכבה לא כללים המכה.

492 ש"ח תוחה 26% תוחה 688 ש"ח תוחה

חדר שיער גום גיורוק מולד, ארון קור רגמור 4 דלתות 2.42 x 1.56 מולד: תא אחסון מוט, 2 דלתות 2.42 x 1.56 מחיר רגיל 2,086 ש"ח מחיר SALE 1,398 ש"ח.

חידודים 999/1010

תעשיית הרהט הגדולה בישראל

האלוהים שאני אודה
איננו יהודי

י"ד דוד הרפתן. רב. שני במחלוקת. יליד ארה"ב, עלה ארצה אחרי מלחמת עשות הימים והקים בירושלים בית צדוש עשוערין פתוחים לכל. גם לנשים. בעיני המיסד האודודוכטי הוא ודועתי מוקצים מחמת מיאוס. בעיני אחרים הוא מייצג ידודת הומאנית, פתוחה לשינוי הלכה, שאין לה מונכול על אלוהים. מתנגד לדיכוי העם הפלשתינאי, חושב שצריך לפתוח בחהליך שיוביל לפתרון הבעיה על-ידי יצירת אימון הדדי. לתת משהו, את עזה, לעשול, ולוודד להם: אתם אחראים. חשיפה ראשונה.

מאת ערית פוקס צילומים: בני גלזר

[illegible]

הרב רוד הרסמן מאיים על המימטר האדורוכטיס דתי משום
לשאל מפיק ממנו את הקונטרול על "יהדות אנטוניה". אילו
הוא האיל להכריז את קונטרוליו ואר שפרמי - נצטוו.
הרב הרסמן ואין כפני עצמו, אנשי המימטר הדתי הם גברים
גבוהי השקילה, והוא תמיד התרבות האמריקנית, רב ארוך בשמחת
מאותו, שנשלח על ידי מורה הרב סולוביצ'יץ ללמוד
תאולוגיה באוניברסיטת פורד והקאתולי.

[illegible]

תלמידי המכון הם המורדים בדרך שניסה לקרוע את כנף העבר, מורדים בכוחה ליצור אותם בתבנית הישראלי החדש שכולו קוממיות ואון. ניסיון לתיקון טעות לאומית: יהדות אינה גוויל צהבה.

רבנו הרב מנחם מנדל מברסלב, מייסד חסידות ברסלב, נפטר בלילה שבין י"ב לט"ו שבט, ה'תרס"ח, בגיל 77. הרב מנחם מנדל נולד ב-1811, בלודז' שבפרוסיה, למשפחה חסידית. הוא למד תורה ודקדוק, ונשא לאישה את רבי'צאנא, בתו של רבי יצחק אייזיק וויזניץ, מייסד חסידות וויזניץ. הרב מנחם מנדל היה מורה ופוסק, וכתב את ספרו "נתיבות שלום", ספר חסידות חשוב. הוא נפטר בלילה שבין י"ב לט"ו שבט, ה'תרס"ח, בגיל 77.

קטנו, לא יאנו לו, דעקע תהיה שאויר פון היה.
 גורונוטא מליצער הוצרעט פון רוניא בארדעל עס הערשטן
 אליהן, מספרים באותה האווערטייטעט פולשטלע האווייזיסה
 שטיינע באה לילער מכסר ורשמן אף ענטשעס יצואל לאן, ממין
 שוה לעיל לקקל דה אש השדיון.
 בענין העסטר אוראורוכסעס, אומרט לי גאולה ורב ורשמן
 גרוע מיליון. אשה למדת מוח לעלערט פון יליוניע - יצואל ור
 וזא מיליון שנישעב פון היגיים. אבל אשה לעלערט מכסר ורשמן, דעם
 (אומערט בעמוד הב)

יִיכָן לְכַלּוֹל כְּחֹלָה כְּעֵרֵב שְׂכָנָו יִיכָן עִם יִיכָן, כְּחֹלָה
שְׂאִינָה נְפֻצָּה כְּעֵרֵב הָעָר, חֲרָמָה לְעִלְזָל, שְׂכָנָו
חֲלִיל שְׂכָנָה עִם מְכֻנָּה הָעָר וְעִם מִפְּנֵי לִרְוִית,
תְּלֻמְרוֹת בֵּית הָמֶרְדֵּשׁ מְכֻנָּה הָרִשְׁמִי בִירוּשָׁלַיִם, אֲנִי
מְתוֹרַעֶת לְשִׁלְשִׁיל בְּכֵסִי, בִּיקְרוּתָהּ, חִי, רְוִית מִסִּטֵּה תֹרֵא
שֵׁנִי כְחֹל תְּלֻמְרוֹת, וְלִמְוֹת בֵּית הָמֶרְדֵּשׁ שֶׁ הֵרֵב יָדֵי רֹדֵי הָרִשְׁמִי.
כִּי תִקְרָא הָרִשְׁמִי הָלְעָרִים מְעֻמָּה וְעֻמָּה בֵּין נֶטְעַר, רְוִית מְדִינָה
כְּמִצְעֻרָה סֻגִּיָּה הָלְעָרִים שְׂכָנֵיהֶם הַלְעָרִים כִּי אִשָּׁה נְפֻצָּה
וְחֵה כֵה, וְהַעֲרֵב כֵּן לִמְדֵּר אֲנִימִרְסִיטָא וְכֵת מֶרְדֵּשׁ.
יִשְׁעֵיכֶם בְּמִנְהֻג הַבְּרִיבִים שִׁשְׁעֹר הַלְעָרִים בִּי עֻסְקִים כְּסִינָה
שְׂאִינָה אוֹתָהּ מִכְּחֹת הָאִירֹשָׁנָה עֵרֵב כְּעֵרֵב, מְכֻנָּה מִמְסַכָּה
'תְּחֻבּוֹת', תְּחֻבּוֹתֵינוּ הַגְּבוּרִים הַגְּבוּרִים הַתְּלֻמְרוֹת אֲבִילִיטוֹת
מִשְׁמִשְׁתִּי כְּסִיבִי רֹדֵר לִירֵד מִרְמָתָם בִּי 14, יְכֻלֵּי רֹדֵר אֲבִילִיטוֹת
בְּעֵינֵי רוּחַ, חֲשֻבְתִּי אֶךְ אֶחָד מֵתָם לֹא רָאָה אוֹתָהּ, אֵת הִלְרֵה
הַנְּפֻצָּה. שְׂחִינָה גְּרִיטִי צִירָת אֶת הַמְּנִירָא, חֲשֻבְתִּי רֵנָה הֵה

חשיכתה הנשית של רובית כרימיו לרוח מנון הרטמן, בית מדרש של דרם, פיוטיק במשמעויות, מבנינים, לא רק בצורות, ייגור מרין לאוניברסיטה, מעוז הסטודנטיות תורת הנשמה, ומשום כך יש מלומדי אוניברסיטת הפוסלים את תרז כנצלמה כה בחוג למחשבת ישראל טענה שהוא דרשן, איראלונ, תרז ר"ר היטמן מסרב לנתק יריעות מדרעות, הוא מנהל איראלון חי עם חומרים שנכתבו כתוביו.

הלימוד כמבחן הרטמן, וזוגות וזוגות בחברותא, מחולב בריאית
תרבותית רחבה, לעיתים אירוזי וביצירתי, תמיד נשום. השמחה שבו
אינה אקסטרן, היא מוטלת לאינטרן עצמי כמו בחברותא למיניה, או
של גידול עצמי בחנוכה השמחתית של שוש אמונים. בית
המדרש של הרד"ק הרטמן הוא אסון להכחידה תרבותיים
והגורמים לא ידועים. אולי מנחם אהן מוציין מה פילוסופיה
והסכולוגיה, הפסיקה, האמנות, ואף לא בציורת המצד - תחום

תרב ד"ר דוד הרטמן
(בעמוד הבדחה ולמטה,
משמאל, עם ד"ר סרי
ונוסידה, בנו של אטאר
ונוסייבת הזמנות, מרצת
באוניברסיטת בירייד,
בצילום של שמואל הרבמן);
"אני רוצה לדבר" עם
הפעלתינים כי אני מרוש
שחם לא איבדו את צלם
אלהים של שלהם. אני לא
מחשם לשוחח איתם כדי
להראות לגויים כמה אני
יפה. זה לא יתתי ציבור.
זוהי מחות ושמתני".

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 14

שְׁבוּרֵי הַשְּׂאֵלָה יִיחַד יְהוּדִים
אֶתְּחַבְּרֵם, אֵיךְ, לְכַוְּנֵם
אֲלֵא אֵיזֶה עִם אֲתָם רָצִים
לְכַוֵּן, וְאֵי לֹא רָצִים לְחַיֵּם עִם
לְכַוֵּן חֲנוּנֵי דַעַם אֲחֵר וְכַוֵּן
לְהַדְרִיךְ עֲצָמֵי: הַאֲלוּהִים שְׂאִי
אֲהֵב אֵינִי יְהוּדִי, לְהַכְזִיחַ
כִּי אֵלֵהוּם לְכַסְרוֹ וְהַיְדֵם,
וְכִי שְׂבִירֵם וְהֵם:

"העניין השאלה 'מי זה יהודי'
 איננה רלוונטית. יבואו רפורמים
 אולם איזה עם אתה רוצה
 לבנות, ואני לא רוצה להיות עם
 מדינת המוות מעם אחר וכו'
 להודיע לעצמית. האלוהים שאני
 אומר אינו יהודי. להכיר את
 סוף העולם לבסוף. והימים
 יהיו טובים יותר."

מלך בית ישראל

"אלוהים, בשבילי, הוא תחושת חגיגת חיים, לא כחד מהחיים. אני רוצה יהדות שבנויה על אנשים אבודים, בלישי התמוטטות העולם החילוני. היהדות איננה ב'יהדות'ים לשונועם'.

"אלוהים יש אינזרם רציני במה שהקהילה והאנושות בונה. לא רק האדם צריך את אלוהים. אלוהים צריך את האדם. גם הוא רוצה יחס'.

"אני תאושר שישעיהו ל'יבובי' יושן, שהוא חי' ואדבר וצועק - הצעקות נובעות מאהבתו העצומה לעמו. אך אני טיפוס אחר של אדם דתי. אני מקבל את גישתו כי מושג העקדה חובל ב'יהדות'.

(חמשך מתעמדם הקודם)
ארי ואביון הרטמן יצור כלאיים. יותר מדי רומה לנו, יותר מדי שונה מאיתנו.
המספר האורתודוקסי אינו מבין בהבדל בין ריאליסטיקה של חומרים יהודיים ולא יהודיים לבין סינטיזה ביניהם. היהדות של הרטמן בעקבות מדרו מלוכייציק אינה בולעת לתוכה את קאמל, אלא מגלה את אישיותה הייחודי על דרך הניגוד. ריאליסטיקה פתוחה.
אחר מבנייהפולגותא של הרטמן ומי שחש אלו קרבתנפש רבה, כפי שאמר לי בעצמו, בהתרגשות, הוא פרופסור ישעיהו לייבוביץ. השניים התנצחו בכתביהעק "מחזים" סביב ספרו של הרטמן "שמות האחריות". לייבוביץ טוען כי אבסורד הוא לחפש משמעות בתוך הקשר בין אדם ואלוהים. הרטמן טוען שאבסורד הוא לא לחפש את ויקנם והידקקותם ההדדית. בעיני לייבוביץ אלוהים ראוי לכך שיעבדוהו, וזהו טיבה מספקת לעבדו. לפי לייבוביץ, האל אינו מעניין באפשרו ומכריחו של האדם.
בעוד הרטמן מרמז את הכרית בין האדם לאלוהים לבדידת נישואין - שתי וחיות מוגדרות ונכבדות יחד - לייבוביץ אינו מוצא פשר בקיום המצוות וזולת עמידת האדם מול האל בעמדת ציפה. הרטמן מאמין כי המצוות מביאות איכות חיים לעולם. דרשמן חש עצמו ככותב הפילוסופיה של היהדות והאדם. אבל לייבוביץ, גם הרטמן בו לשלוח הממלכיות ולמה שהוא מכנה "סיסטם עם בחירה". מסרב לבנות את הצינות על חשבון השפלת העם המלשונאי.

אם לייבוביץ הוא סניגור האל, הרטמן הוא סניגור האדם. סניגור אלוהים הוא חר, מר, וועק. סניגור האדם הוא עגול וקסיס. איב רך של העשים רע בעיניו.
דור הרטמן עלה לארץ לאחר מלחמת ששת הימים עם אשתו וחמשת ילדיו. "אלפים בכזו כשעובתי את קהילתי כקנדה וכשנתחתי כלור גבוב את מעורותי", הוא צוחק בלי שמה, לא על נשילה אלא על מעבר למחות אחרת. מארץ הכשתונות לארץ ההפצות שהיה לארץ בדידותו, ואם צדק טובי כטענתו כי לפי מידת הבירור מידת ההשגה, כי אף גמגמ הסבר לכוחות היצירה והמלחמה של הרטמן שהתגבשו בארץ: חינוך הדתיים לקבלת הדיכונות הדתיים והחילוניים.

הרטמן וקיים כאן בית מדרש, ביתספר תיכון משלו. הוא מוזן את מיטב אנשי הדת מן העולם לסמינר פילוסופי שנתי. הוא יוצעו של וכולן המר לעיניו פתוחות רחוק, בן שיחו הסמי של שמעון פרס שלמר עימו את הרמזים. בית המדרש שהקים בתמך על ידי ידידינגורי המכון באר"ב וקנדה, ובהשתתפות משרד החינוך, משרד החוץ, המכון, והמכונה. אין בו דעק, כי אם מתיקת תקיפה אמריקנית, יידישיסטיס ודוכונות. וכשיצא הקצף עליו מפי עמיתיו הדתיים בכנס מספיק חינוך תיכונז בירושלים על שהביע את השקפותיו החריגות על הצורך בהפרדת דת מהמדינה - השקפות שוב דווקא לתשואות החילונים שבארץ - חורמן כשבה ונתח עם הובסיס, שועי היבב, אך לא הרטה. מה שהיה כביתדיןתנועה הסתיים בהנה מה טוב ומה נעים שבת חולקים גם יחד.

שלוש שיחות עם הרב הרטמן, תגינת אלוהים עם קטעי יאוש, והקרמה מפיו:
"בשבילי. אלוהים הוא תחושת חגיגת חיים, לא פחד מפני חיים. אני לא רוצה יהדות שבנויה על אנשים אבודים, פליטים המוטטות העולם החילוני. היהדות איננה ב'יהדות'ים לשונועם' כבוא אלי בריאים, שמחים, מאמינים בעצמם, יוצרים, לא פתורים מנוסות, שמחים בדי מין, באיחלה, שמחים בחייכם'.

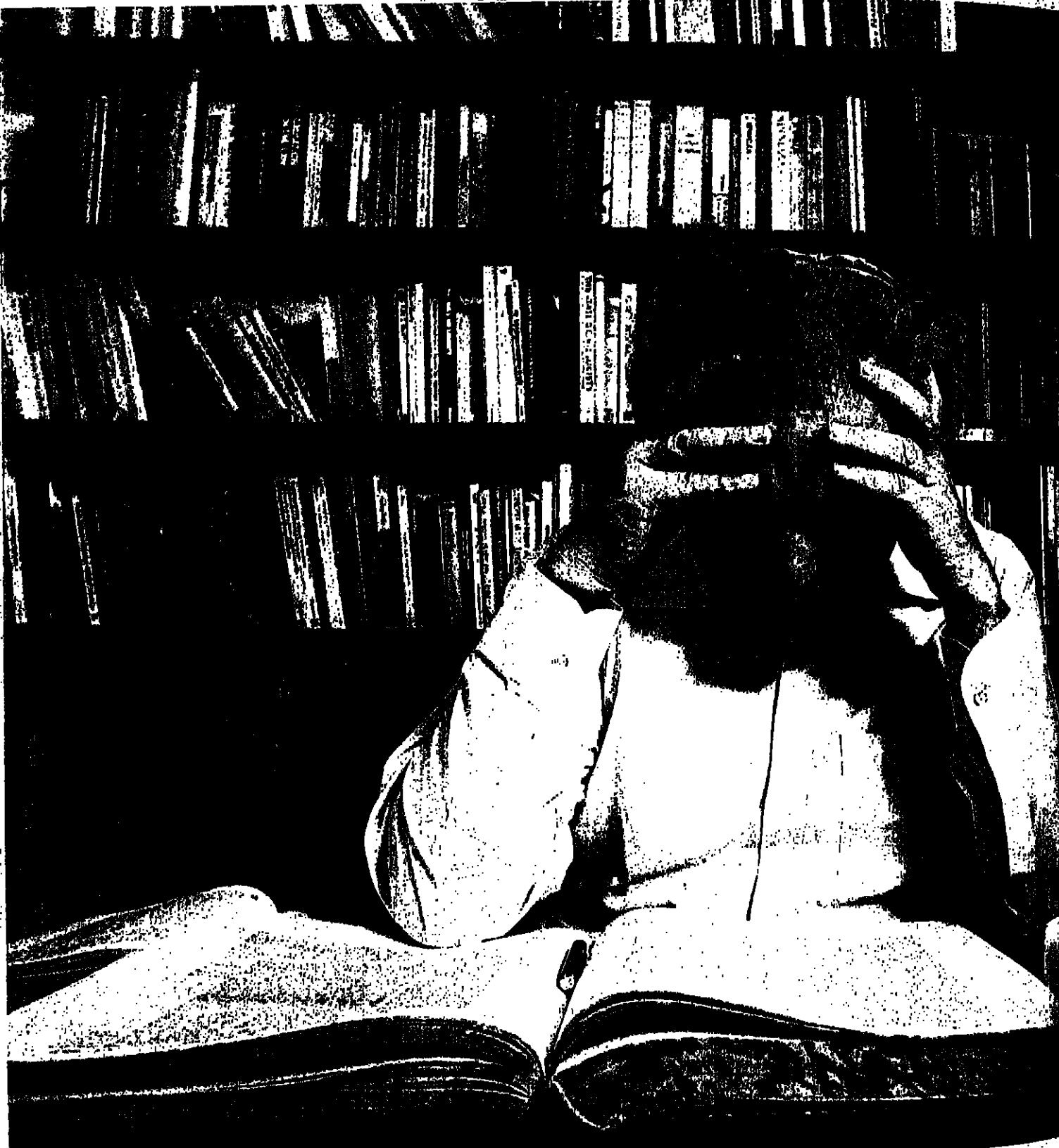
שיחה ראשונה: ריחות רפאים מן העבר

"אילו הלכנו לאנגוה ולא לארץישראל יכולנו לנחל כל מתייבות כלפי העבר. להינצק מחוץ סכא. אבל הצינות הדי בדידה לבסוף בירושלים ולא באנגוה, אף ומה מידש ירושלים מירושל מדר והמכח בתוך הבית.

"השקפה האקזיסטנציאלית המהורה - שמשמעה לבנות את הוחד מתוך ההוה - כמעט ב'ייראפסרית' כאן בישראל. מצד שני, היהודי הו טעות של תנועת העבודה לנחוק את העבר ולגמול ליצור אדם חדש בארץ. שכן וכרונות העבר קמו בריחות רפאים לתבע את קיומם. אני נתון בין העבר וההוה. אני יכול להשתחרר מן העבר - אך איני רוצה להיות קבור בעולם הישיבה הישן, זו ההתחמיר הריאליסטיקה ב'יהדות' עבר הוהם לתוך ההוה ככות מדינן אך בלתיחונק. משמעות התורה בעליהם היא שהמק האחרון טרם

נגמר. הדישתי שהחל עם משה עדיין מתחולל. "דוב הצעירים בארץ מנוכרים לחוויה הדתית. הם אטומים למורכבות, לרגישות ולעדינות של התופעה הדתית כתופעה אנושית. כאן בארץ שואלים אתה מאמין, או שאינך מאמין? - ובאות משתכח כל התופעה הדתית. אתה והולך לים בשבת או לא הולך לים בשבת אתה הולך שלום. אין בינינו דרישות ומה באשר לויכוח מעיד על מוות אלוהים מה הייחודי שלך עליון מה והציניות שלך ביום איתי יש קונסנסוס לאומי שאחל לא מרוב על תורעה דתית ולא על האלהות. אתה מתוכח אם - ות, זה, זה - העשכ שבין כחלי הכותל הוא קודש.

ין תרבות דתית בארץ, יש תרבות של מימד דתי. אני רוצה שכל ישראלי, מאמין או לא, יהיה חשוף לחוויה הדתית. אמרתי פעם בהרצאה בבבא, בפני חילוניים: אני לא שואל אם אלוהים קיים. הוא חי או כסידור התנ"כי - ואם הוא מריוקסיה או לא מריוקסיה, כטענה הפסיכולוגית. את זה תכנים בינתיים בגוריים. קודמכל, אם אתה רוצה ללמוד תנ"ך ברצינות, איך אתה יכול לתועלם מן הרטמן ודרמטיס המרכיב שבסיפורו וז כמו ללמוד את המלך ולהעלם

מן הטיב הראשי. כמו ליד בלי המלך. "יש הולמים שלי אלוהי הוא זה שמאפשר עתיד מתוח, תיקון ישי של המציאות, פתרונות חלקיים, לא מוחלטים. אלוהי הוא אלוהי ה'סבים' הגורם כי תפקיד העם היהודי ללחום נגד פיתויי זמנה המלה. הדישתי הורדו.
"הסבים טוען כי כאשר אדם משלים את חוקי רמיונו על המציאות, הוא מסוגל להיות עובד עבודה-דוד. כעבודת זרה שלט גבא המרשה שאינו מעוגן במציאות הכרונית. לחיות בתחושה שכל ביקר. המיני לשכת את המיגבלות האנושיות. להפוך את עצמו למי שעונה לצרכי ומשחרר אותי מקשי המצב האנושי. אקליית השליטה המוחלטת היא שהפעילה את המתחרת הרצונה לפען מעור ולהכחית את אלוהים להתערב במלחמת גוג ומגוג.

"אנשתי לצודי לחיות עם מ'ישה שגד גיש בכך עצמי ולא מוכח להיות אודח סוג ב'. ווא לי'דה אחי' שלי'צידו של אדם חלש איך בונה יחסי' אמון'.

אלה שחושבים שאנו יכולים לשלוט בכל ארץישראל בלי לפתור את הבעיה הפלשתינית הם מבשרי תורבן ארץישראל. "ראשית השקפה היא בויותר שעשתה הצינות הדתית כאשר אמרה לצינות החילוניות תן לי את ביתהכנסת ואני אתן לך את המדינה. הצינות הדתית שרייה בתוך כשלון מוטאלי, כיון שהיא תלויה בהבנת תורה שאינה מכבדת את החרוש האלומי. כי מה משמעותה של הצינות? משמעותה היא שהיהודים החליטו לחיות יחד, על גווייהם השונים. האם מירוש חרבר שהחילונים והסכו לגמים של שבת העומרים לרשות שומרי המצוות?
"איני יכול להגיד - אני אלמד תורה, וא. ב. יהושע, עמס עון. יוהר, יעשו בשבילי את המלאכות. אני רק אשגיח על הכשרות. שלום, או כל תסיסת' מוטיב שדחי יהודים לא שומרימצות ואחל הטמיל אם יהדותך מחייבת שדחי יהודים לא שומרימצות ואחל הטמיל צריך יהודים שלא יהיו באמנים לתורה כדי להיות במדינתך, סימן שתסיסתך את התורה מוטיבית. גבון, יש לפרש את השבת כך שהיהודי החילוני לא ייחשב לגוי, וזה התאגר של הצינות המודרנית. דרוש בית מדרש רציני שישקי את מסיירות הסוטאליית לתורה. אך יחדש אותה כדי שאפשר יחיה לחיות על פיה אין לדיין אלא מה שעיניו רואות.

(חמשך בעמוד 25)

כאן מן המלך

איש הציפורים

מאת ילי' ברידלר

על הר תבור עקב אלפרט אחר חוליית
הקטן של חוריא, ציפור חוקה שסורפת
נחשים וזאבים, שחא גם צלם
קו של הארץ. בנהל מיצר בדרום הגליל
עקב אורי קינן של בום איומים.
קטע אחר שנוגע ללב הקו נמצא
בתוך שטח אימונים של צה"ל בגליל,
וכשחוקרים החוריים הבוים לקו, הם
מבצאים את גולם פצוע וגוסס. באיטיות
וברגישות עוקב אלפרט אורי הרגעים
הקשים האלה. ואם בולעת את המרץ
שהביא במחזקים לגול הנוסס לעזרת.
(המשך בעמוד 22)

משה אלפרט במעולה
(למעלה) ומוצאה
(בצילום המרכזי)
נשר נוחה על גבעה מרה

אשה אשרנו. קחו שלוש שנות
עבודה, הרבה כשרון, עוד יותר מזל
ועוד יותר סבלנות, הוסיפו את
הצלם אשה אלפרט, בן אפיקים,
וחקבלו "אלבום אשכנח", סרט
מבע תיחד במינו על קינון עופות
ורעים בארץ. אבל את הסרט של
אלפרט, היחיד בעולם שהוא גם
צלם מלחמות וגם צלם טבע, לא
נראה בקרוב במלחמות הישראליות.
חזונו? כדור, שאלה של תקציב.

המיטה האמריקאית המשך לשושלת ההצלחה של מזרונג קינג קויל

מזרונג קינג קויל הוא המדען הראשי של חברת המיטה האמריקאית, אשר פיתחה את המיטה המשפחה המפורסמת. המיטה הזו היא המיטה הטובה ביותר למיטה המשפחה, והיא נחשבת לאחת המיטות הטובות ביותר למיטה המשפחה. המיטה הזו היא המיטה הטובה ביותר למיטה המשפחה, והיא נחשבת לאחת המיטות הטובות ביותר למיטה המשפחה.

מיטת החלומות האמריקאית
King Koil

לחשינו ברשת הנוחות עמיתנו. ברשתות חשינוק הגדולות ובחנויות החיטים מורשת

הונתן גפן

בוקובסקי, זבוב בארץ, משורר מהתחת

סוד ההשדרות שלי

ועדן אני מקבל מכתבים בדואר, בעקר מאנשים עניים ואמללים, שונים בחודים קטנים, עובדים באיזה מקלל צולע או לא עובדים בכלל, ויום עם זונות או גרים לבד בקלי ושים וכלי חסות.

רק שוטים ומשחנעים. רב המכתבים שאני מקבל בחובים על נון עם שולות בחולות, כתובים בעפרונות לא מחודדים או בדיו חלש, כתוב קטן שנוטה שחאלה, לעיתים קרובות הנוי קרע, בעקר למעלה. הם בוחבים עקל מי שקורא אותי מבין שאני יודע על מה שאני בוחב. ואזים שהיית שם, והם מאמינים בכל הרעיונות שאני נותן להם הודמנות נוספת לתוכן מי הם באמת.

והם אורקים, באמת הייתי שם, אולי נמצא דורס יותר מרב אלה שכתבים לי, אבל מענין אם הם יודעים ללא המכתבים שלהם מגיעים, וכן, הם מגיעים לחכת דור, שמצמדת לקיר מוקד ענק לשתי מכוניות, זו של שושים, עצי פרי, אשה יפה, שצריכה בתשלומים חזים, מכונית חדשה, את בערת, שטיח יקד ומרפד בעלי של שני אינץ'.

ונער צעיר שפוחב עכשיו במקום, אני מחזיק אותו בכלוב סער על מטר עם מכונית בחיבה, מאכלי אותו ויסקי וזונות לא-מבשלות, שלש-ארבע פעמים בשבוע, אני נותן לו קצת עם החתרת.

אני בן 59 עכשיו, ובנקדות פנתונים הם בוחבים שחקניהם שלי עכשיו עולה יותר מאי פעם.

מבינים שצריך לשנות אותו. והנה, אני כבר מזוג לכם שיר נוסף שורגמתי למענכם לשפת הקורס, לחיים באמת ואזים שהיית שם, ששתי שם, חוזרת לס' פור את המיטות הקטנים של הזמנים והמספידים, בשרים אמיתיים וחשופים, מלאים והמור שחור שמבטה על כאב גורל, מוכתמים ברמעת צהובות של ויסקי זול, שמתחיל להכיר אותך, בוקובסקי, ואני לא אפסל את יידי לי שתאם שאתה גם יהודי, נוסף לכל זה.

(כל וקיות ותנפיו חשינים חיל שייכות למחבר (C)

צ'רלס בוקובסקי. שתי מנים למשורר (בצילומים ממבואר '78)

היחידים שלו הם לבארים ולבית השימוש, כשהאור היחיד שמבצנץ לו מקצה הכוסית שלו. הוא האור הבוקע מחמקיר הפתוח, המלא בחבילות של שש בירות, והילק המקיף של משורר הדלות. צ'רלס בוקובסקי הוא באמת דמות מיוחדת במינה בשירה ובפרוות האמריקנית החדשה. הוא גולד בגרמניה ב-1920, בגיל שלוש ירד לארצות-הברית, והתנחל בלוס-אנג'לס ואם כי מאוחר קשה להאשים אותו במתנבחות, עד שעבר לסן-פרנסיסקו. עיר אחרת בקליפורניה, שם הוא שותח וכתוב עד לעצם הריסוק הזה.

בוקובסקי פורסם עד כה יותר משלושים ספרי שירה ופרוות, אבל המבטרים עדיין קטלנים את כתביו בדרך כלל, לא יודעים איך לאכול אותו. אולי הם לא

"ההחלה דקה לנו עיונים זה הדבר הגדול אף כי זה שחשוב זה המודעות החברתית, הכשרון התקשורתי. ובעצם זה עובר, אחרים נופלים קוד אחרים לאמנות. וזהו מפתח אשף הנקרא, ואני עדיין לא כד הדבר נקרא, אחרים עובדים לשלב ו אחרים מקפידים פנים עקשני אף חשוב. והם מניחם מקופת הנריאנות והמחזיקים, נחלים קביל לעולם, עד לבסוף אחרים מתישבים פתם עליו, חושבים מחשבות מפורפלות על חשבים מפורפלים, מעשבים את הנהגה, שונים וזבובים, רעש, מזג אויר גרוע, חלים וזונות, שפוללים, שחיים, שכנים ויחסי, מבנים ישנים, שבוים, שידים, ויסקי, ויסקי. והם שולות לא את העצמנות הזאת: נשמת מות.

אנחנו מהמתחים" ג. בוקובסקי, (1981)

ענו אותי מהמלאכים בשמי ברלין" ורודו כמו טיל בחופשת-שיחור לטרט "עכבר הבארים". מרט גרול וטרט זוכה לשיכורים ומספרים נחזים, שמותרים על המציאות נראש. הטרט מבוסס על חיי ושתיות של משורר הגדול ביותר בין השיכורים ובגראם גם שיתוף הגדול ביותר בין המשוררים - צ'רלס בוקובסקי. זומן שלי עם בוקובסקי התחיל זמן רב לפני שראיתי את הסרט עליו. במשך תקופה ארוכה חשתי לומר, המשורר והשחקן טום וויטס, בחור מרץ ושמרן, ששר על "מצבי האפס" של החיים, על שברים עם פטיוואציה גבוהה ש"מכרז את אמה שלהם או יחלמו להם בבקבוקי ויסקי", הדלפונים הנשעם ש"מקומים בחיים רק עד הבאר הפתוח נשם.

כשאני אוחב יצר ממויים, אני תמיד מתעניין כיצד השפעה שלו, לכן מאוד שמחתי לראות מתחנן את מר וויטס מתראיין לפני ההופעה שלו, השיריה הברטנית.

אם יש משהו שהשפיע על הכתיבה שלך, מר

צ'רלס בוקובסקי, רק האיש הזה. לא היה לי קל למצוא ספרי שירה שלו, באותם שנים אני אף ספר בעולם שיכול להתחבא מפראוק, וזהו המאמץ, ולבסוף השירים שלו הגיעו אלי, וזהו המאמץ, כמו שאומרים צברינו, זה לא היה קל. אפילו אתה אומר לעצמך: "זאת שירה זו רשימה אפילו, ולא שלאט לאט אתה מבין שהאיש משורר. עשור מזה, שכתב מהתחילת של החיים, כותב וזהו המאמץ על המינימום, ולא מתבייש להשתמש בכל האלים שידים של שיכור המוטל רוב ימיו על שם מקרה בידה העלובה שלו, וזהו חצי, הטוילים

מלחמת העולם השנייה

איש הציפורים

כשרואים את
הבזה מאכילה
את מזליה
ומעדיפה את
החזק על בני
אחיו החלשים,
מבינים מה זה
אינסטינקט של
אם שדואגת
להמשך הקיום
של בני מינה,
וכיון שזה טבע,
כה האינסטינקט
עובד נטו, בלי
חסיכים
והתנצלויות.

משמאל: אלמרט וחיוואי (צילום: יוסי אלמקור), ובתמונת המרכז: שורט של רחם (צילום: משה אלמרט).

(המשך מעמוד 19)
צריעה עפות על הגול המה, ונג הבנים מיסתלק בדאיה "על אף האסון", אמר אלמרט, "יתכן שהם יתורו לאותו מקום".
בירושלים מקננים הבונים במשפחות ברוכות גוזלים על גג רעפים, ומעל למרוב גוזלים סקרנים שהביטו למטה נפלו אל מותם. כאן עקבת מצלמותי של צלם המלחמה והטבע אורי האם שמנסה להתווך את הגול ההרפתקני אל הקן. כאילו היא יורעת שאם יהיה סקרן, השובכ, רק יציא את גופו מהקן - יפול ויתרסק אל אבני המידצפת.

לכום משפחה. כך נקרא הסרט הנדיר, הנה, כן חמישים דקות, וככה הוא נראה. בירושלים מקננים הבונים בין אבני הכותל המערבי, ובעיירה כבשן יוון יש דרדקים מרשים בין עטות לכנסייה. מאות בונים ארומים מקבלים משכן בטח ושקט בנכסיה היחודית. משה אלמרט, קיבוץ צן 44, אינו מקנא בתנאי העקרות של צלמי הטבע של ה"בי.בי.סי." שמורשים את הקולס הרבה יותר לאט ועם הרבה יותר אמצעים ולכן מאשר יש לה לו יש מול - וכלכלות. כאמרייל הקיבוץ ימא ונה צוות של ה"בי.בי.סי." שיוכלו אל אלמרט ויצלם את עבודתו מקרוב. טיור של צלם טבע

הטבע שלנו, הסרט לא אצלנו

מ' דוק לא רואה את סרטו הטבע הישראלי של משה אלמרט בטלוויזיה חשדאליה. האמיקום (מקום) מוסר כי צלח כל סרט כזה מגיעה ל-60 אלף דולר. תמורת זכויות הקרנה בטלוויזיה הישראלית דורשים סכום של 3000 דולר. משה אלמרט, תל אביב, מנסה להשיג את הסכום הזה. הוא רואה את סרטו הטבע הישראלי של משה אלמרט בטלוויזיה חשדאליה. האמיקום (מקום) מוסר כי צלח כל סרט כזה מגיעה ל-60 אלף דולר. תמורת זכויות הקרנה בטלוויזיה הישראלית דורשים סכום של 3000 דולר. משה אלמרט, תל אביב, מנסה להשיג את הסכום הזה.

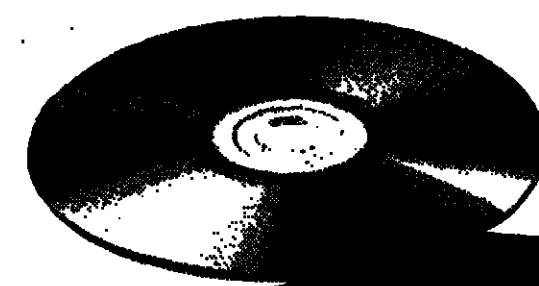
יולי מרידלנד
22

אלמרט, בן 44 ואב לארבעה, להגשים לאווריר הקינן שלהם ברומניה ואחריכן טס בעקבותיהם לבלות את החורף בקניה. חברו למסע היה איתן גלזמן, שפעמים בשנה מארח את חשקבאים כשנודעת החולה. בטלוויזיה הישראלית לא ראו את "השקבאים" וגם לא סרט שצילם אלמרט הרגיש ראו השוורים ראו הצרפתים ותקטנים והאנגלים. תחנות טלוויזיה רבות קנו את הסרטים. זה מה ששכנע את חברי קיבוץ אמיקום להקים חברת הפקת לאור מגינת חברת ההשקעה של קיבוץ עין גדי, חוץ כיח החברת ההשקעה אליוס מתארים את חיי המשפחה של

מ' דוק לא רואה את סרטו הטבע הישראלי של משה אלמרט בטלוויזיה חשדאליה. האמיקום (מקום) מוסר כי צלח כל סרט כזה מגיעה ל-60 אלף דולר. תמורת זכויות הקרנה בטלוויזיה הישראלית דורשים סכום של 3000 דולר. משה אלמרט, תל אביב, מנסה להשיג את הסכום הזה.

מלך סוד

מבצע השנה של ויסוצקי!

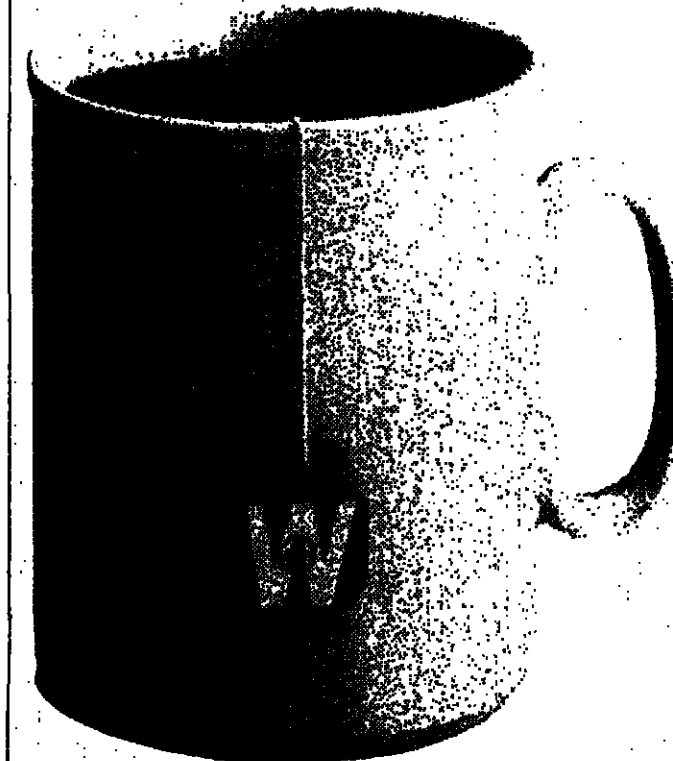
העולם מתקדם מסווי לסווי

"קומפקט-יטה"

כל אשתתך זוכה! בחבורת מתכונים מהדרת שתישלח לביתו

70 קומפקט-דיסק SONY ותקליט דיסק

בכל שבוע 5 מכשירי קומפקט-דיסק + תקליט דיסק יוגרלו בתקופת המבצע 24.12.87-24.3.88

- גיור מתוך 3 אריות כלשהן של ויסוצקי את דופי חקופת עם תזריאות לחנת תח בעביות.
- (במבצע משתתפות רק אריות שעל גבן מופיעות תזריאות לחנת תח).
- הכניסו את הגוררים למעטפה, צרפו את שמכם וכתובתכם וחשבו את סיסמת ויסוצקי "בשבילי רק..."
- שילחו את המעטפה ל-מבצע קומפקט תח" שרות שק נעל שניף חשמונאים תיא.
- בהגרלה השבועית תשתתפת המעטפות שתוגענה עד מועד התגרלה.

המבצע במקלות ריית וכסף לוקחון הנמצא במשרדי חברת. ידג 35-CDP

השבילי רק ויסוצקי!

אשליית השליטה המחלוצת היא שהבעילה את המחזרת שרצתה לבצע מסגד ולהכריח את אלהים להתערב בלחצות גוג ומגוג. אלה שחושבים שאנו יכולים לשלוט בכל ארץ ישראל כלי לפתור את הבעיה הפלשתינית הם גבשיר חרבן ארץ ישראל.

לעמים יש דגעים של רצון להתאבד. זהו קשור לכך שאני דחי? זו השטות איבדתי חתן אחת בלחצות לבנות. איש גדול הקשר בינינו נתן לי אותה במה שקיים פה שאלו אותי: אבא אחת דחי, לך איך בעייה לגבד על אבל. זו השטות שאמורה היא איך נצחי, סמילי.

הרב דוד חרעמן: "אני יכול להגיד: אני אלמד חורה - וא. ב. יהושע, עמוס עוז, ס. יהודי, יעשו בשבילי את המלאכות. אני רק אשונה על הכשרות"

האלוהים שאני אודה איננו יהודי

המשך מעמוד 17

שאינן יכול להיות בעולם בלי כוח, אלא שהכוח הוא אמצעי לבנות יחס של אמון. אם אתה חלש אתה מומין התקפת. כי איך אתה יוצר יחס טוב בין איש ואשה רק כשיש לה כוח לא פחות ממך אתם יכולים ליצור אמון הדדי.

"כן, נכון, יחסי עם אשתי הם מטאפורה להבנת קשרי עם הולדת, גם עם אלוהים. אני בונה את חיי על פי מה שלמדתי ממנה. למדתי להיות עם מישור שמרגיש כבוד עצמי ולא מוכן להיות אורח סוג ב. היא תמיד היתה חזקה כזאת, אהה, אני מכין את יחסי אדם עם אלוה במישור חתונה. אם אתה מנצל את הולדת, אם אתה שולט באשתך, אתה הורס את כל החוויה. אשתי לימדה אותי כי ליצור של אדם חלש אינך בונה יחס אמון. הפיתוי לשלוט גדול מדי. אתה לומר לאהוב רק בשאונה מוגש וזלת העומד מולך ואומה: אני לא אהיה האובייקט שלך."

"את כובי, אשתי, פגשתי כשהייתי בגיל 15 ואני בן 17. זה היה בשכונת ברונזוויל אשר בברוקלין אשר בגניו ירוק. היה לי חבר שהלך לתיכון חילוני ועמד לפגוש בבחורה. הוא התקשר אליה לקבוע פגישה ואני לחשתי לו: תשאל, תשאל אם יש לה חברה. והייתה לה. וזו כזו ואני מתחתי את הולדת וראיתי אותה. הייתי הלום. היא יפהפיה ואדם נפלא. היחס איתה הוא התשפעה הכי גדולה על חיי. יותר ממילוניידיק, יותר מהרמב"ם, לבנות אתה משפחה יחד. התחתנו בגיל 20 כשהייתי באמצע לימודי. היא, החילונות, קיבלה על עצמה את אחריותי היחודי. בגינו משפחה דתית חמה ורצינית. שלוש בנות ושני בנים."

דינמיקה עם אשתי משקפת לי את זו של היהודי בארץ ישראל. הוא רוצה להיות חזק כדי ליצור יחסי אמון ויהודיות. אך הוא לא צריך להפגין כוח מתוך יומיו הקרוב. אלא זה מה שטענתי נגד ארץ שרון ומבנים בגין. אני לא רוצה וחות המבוססת על טראומה השואה. בשבילי שרון הוא אבהטיפוס של חולשה. כי הוא רק מפגין כוח ואין לו עוצמה פנימית. מי שיש לו כוח לא צריך להכריז עליי, והוא אינו פוחד מפשרות. פשרה גובעת מעוצמה. לא מחולשה. (ממגין תנועת מאבאז וזו היהדות, היא בגוייה על כוח הפשרה.

"יהודי ישראלי הוא זה שלא איבד אמון מכך שהפלשתינים יעשו תשובה. מהי תשובה? זוהי יכולת האדם להתחדש. זוהי האמונה שהעבר איננו קובע את העתיד. כך אני תופס את מושג התשובה הדתית. אומרת הנמרא שיעי תפילה יכולים להגיע, אך לא שיעי תשובה.

"מי שמאבד אמונה בחידוש האדם, מפסיק להיות יהודי בשבילי. אני רוצה לדבר עם הפלשתינים, כי אני מרגיש שהם לא איבדו את צלם אלוהים שלהם. אני לא מחפש לשוחח אתם כדי להראות לגויים כמה אני יפה. זה לא מסע יחסי ציבור. זוהי מהות נשמתנו. זה להיות יהודי. זו מדינת ישראל. לא נועלת שיעי תשובה.

"מהו מושג צלם אלוהים בשבילי? משמכו כי אלוהים רוצה בהתקדמות האדם בעולם. לאלוהים יש אינטרס רציני במה שהקדילה האנושית בונה. לא רק האדם צריך את אלוהים. אלוהים צריך את האדם. גם הוא רוצה יחס. יחס עם יצור חוששי, עצמאי, מעניין. בכך אני חולק על לייבוויץ.

"אני מאשר שליבוויץ ישנו, שיש לי יחס איתו, שהוא חי (המשך בעמוד 27)

יפה, יש לנו טייסים, אך מה עם רפואי המחשבה כל המורדניות של הרב גורן היא בכך שצנח ממטוס. בזה הוא מיצה את המורדניות שלו. אם בחור ישיבה ילך לצבא - זה עדיין לא עושה את הציונות הדתית למורדנית.

ציונות החילוניות הדתית ביטאה את המורדניות שלה בהתנחלות. בעבודת אדמה. בקידוש הויקה לאדמה. עמוס עוד מתורבת עם גוש אמונים שהוא אוהב את הנוף לא פחות מהם. הם מתחרים ביניהם מי מטיל יותר בארץ. זו עבודה דרה. זהו מיסטיציזם של הטבע. האדמה היא רק סימבול, מסגרת המאפשרת ליצור מהות אחרת. האדם "בשבילי אין חשיבות למושג גאולת הארץ. לי חשוב מיהו האדם ואיך קדילה הוא יוצר. אני חושב שאם מתבוננים בתורת הרב קוק לעומק, מבינים כי גם הוא ראה את השיבה לארץ כאמצעי להחיות את הכוחות האינטימאליים הטמונים ביהדות. אני מכין את אנשי ישראל השלמה, את מפת הנוסטאלגיה הזאת. אך ביהדות יש סדר עדיפויות של ערכים. וגם אם כל המחלל שבת כאילו עבד עבודה דרה, בכל זאת מיקוח נפש דוחה שבת. כי החכמים העמידו את קדושת הדינים מעל לכל. כוונת המכבים לא חשבו כך על השבת, אבל שואנם נעשה הכרעה חדשה. והכרעות חדשות ורשונות גם היום.

"בשבילי השאלה מיהו יהודי איננה רבנות, גיור, ופרומים - אלא איזה עם אתה רוצה לבנות. ואני עונה אני לא רוצה להיות עם כובש המנוע מעם אחר. את הכוח להגדרה עצמית. אני לא רוצה להיות אסום לשאיפת הדורות הממנה בגשמת עמים אחרים. "בששואלים אותי מה יחסי לעם הפלשתיני, אני מפנה את השואלים לבדיקת תמונה. בבדיקת המונח מבדקים קודם את הנותן להם לכל בשר, את אלוהים הון את העולם. ורק אחר כך אנו מודים לאלוהי אבותינו. הברכה אינה פונה לעמי ולא רצי לפני שהיא מבטאת קשר הדוק, אינטימאלי, עם האנושות כולה. את מבינה, האלוהים שאני אוהב איננו יהודי. להפוך את אלוהים ברא העולם לפסגון היהודים, זוהי עבודה דרה.

"אני מקווה שאת לא מתכוונת להציג אותי כמורד מותקף הגולה בתוך עמך. כתבי שאני גאה וחזק. שאני חש לעומק את כל העם והקדילה הדתית. כתבי שאינני חושב כי התורה היא מורשת מפיר. אלא שייכת לעם ישראל כולו.

שיחה שניה: את כל חיי אני בונה על פי יחסי עם אשתי.

"אם היית שואלת אותי מה היינו צריכים לעשות אחרי השואה הייתי משיב לך שטבעי היה לו היינו מתיישבים להיות ביטניקים. להיות ארצי-ביאוקרים, לצפצף על העולם ולא להשתתף אליו. (משמעי קול מיצפון אויצי-באוקריה). להיות בשולי ההיסטוריה. לדרת למחצית. שהרי השואה היחס את חלום האינטימאליות של האנושות, האמאנסיפציה.

"אך לא עשינו זאת. הכחנו על מרינון לא עוד צמח. החלטת נפלאה, לדבר עם האנושות. אבל אנהונו נותנים כאילו אנחנו ממשכים את המחלצה כנגד העולם. אני לא מאמינים. אני מכין

האליהו הנביא

צא ולמד מהנחלים שלנו: בחר בנתיב הנוח ביותר אם אין נתיב ישיר המתאים לך.

איך זה שדרך עוקפת לפעמים נראית לך כמו קיצור דרך? פשוט מאוד, ברוב המקרים נסיעה נוחה יותר מפצה על חסכון קטן בזמן. תוכל לבחון עובדה זו אם בטיסותיך הבאות תקבע לך נתיב העובר דרך שווייצריה. החלפת המטוסים בשדות התעופה שלנו הופכת לחוויה קצרה ונעימה. דרך ציריך או זינדה תוכל לטוס בקלות לכל העולם מכל יעד באירופה, ומכל מקום על פני כדור הארץ תגיע ליעדך באירופה. כך אתה נתנה. מיתורנו חבולט של שירות סוויסאייר עטור הפרסים. ואם אחרי שתראה את חזרימה האידיאלית שלנו יתעורר בך החשק לטיול נרחב בשווייצריה, נופה המרהיב ימחיש לך עוד יותר עד כמה סטייה קטנה בדרך יכולה להיות יפה.

התנצות החילונית והדתית ביטאה את המורדניות שלה בהתנחלות. בקידוש הניקה לאדמה. עמוס עוז החונק עם גוש אמונים שהוא אוהב את הנוף לא כחות מהם. זו עבודה זרה. איסמייזם של חבטת האדמה היא רק סימבול, מגמה המאכזרת ליצור מהות אחרת: האדם.

אין נאציפיסם. אין מבין שאי אפשר להיות בעולם בלי כוח, אלא שהכוח הוא אנצני לבנות יחס של אהון. אם אתה חוש אתה חומין החקכה.

הכרונן על מדינה לא עוד גזע. אבל אנתנו גוהמים נאילו אנתנו חתשכים את החלומה נבגד העולם.

האלוהים שאני אוהב איננו יהודי

(המשך מעמוד 25)

ומדבר וצועק - אירבא, כל הצעקות נובעות מאהבתו העצומה לעמו. אך אני טיפוס אחר של אדם דתי. איני מקבל את גישת לייבוזיך כי מושג העקרה מוביל ביהדות. איני מקבל את הרעיה מול הנשגב. על פי לייבוזיך, העקרה היא מומנט של ביטול עצמי. קח את כל מה שאתה אוהב, כי הכל הוא כאין וכאפס. "איך אני רואה את העקרה? (מתוך) בהכנה ורחמים כלפי הקב"ה - כמומנט של חולשה של אלוהים. השטן אמר לו: גת לאברהם הכל, קח ממנו קצת ותראה אם עדיין יהיה מאמין בה מסור ולבסוף, כך אני רואה את העקרה, מצטער אלוהים על המבטן. הוא קורא: אל תשלח ידך אל הגעה. הדגה בו בותן אלוהים את באמנות אברהם, הוא רגע של איבוד כסחון ולפיקי רגע של חולשה. כשאתה צריך לבחון אהבה, לעולם לא תנצח. אלוהים נכבש לרגע למבחן השטני הזה. ואלוהים ניסה את אברהם (סופר כפיים: "איון שטות"). העקרה היא רדאמה של חולשה. אני מעריץ את תהייתו של אברהם מול אלוהים: השופט כל הארץ לא יעשה משפטו ואלוהים צריך להצדיק עצמו בפני אברהם (בסם דופק בשולחן. "נו, עכשיו נראה אותך, אלוהים").

שיחה שלישית: "השמאלני הזה, הרשמן"

"אמא שלי באה מצפת ואבא שלי מירושלים. הם עזבו את הארץ ב-1929 בגלל הפרעות והעוני. אבי היה חסיד קרלין ואמי הייתה מסורה ליהדות. גדלתי עם שחורים, איטלקים, יוונים. שיחקתי הרבה כדורסל עם האנשות. זו הייתה פגשתי עם העולם. כשהייתי בן 25 אמר לי רבי, הרב סולובייצקי, כי עלי להרחיק את אופקי, ושלח אותי ללמוד באוניברסיטת מורדהאם הקתולית בניו-יורק פחות. זה מסוכן, אמרתי. הייתי בחור ישיבה תמים וארוך. ורבי אמר: "אין בכתונות כותיים. מסוכן גם לטוס במטוסים. אם תלמד רק גמרא ולא תיכנס לעולם הפילוסופי, תיפגען אפשוותך להיות מנהיג רחוני".

"הייתי כבר מוסמך לרבנות בגיל 23. חמש שנים ביליתי באוניברסיטת מורדהאם. שם אני פגשתי עולם אחר, ואיפשרתי לעולם אחר להכנס לתודעה שלי. חל שינוי מהותי בחשיבה הדתית שלי. שוב לא יכולתי לחשוב על היהדות כביתוך מן החוויה הדתית של האנושות כולה. פגשתי אנשים שחשתי כי הם אנשים רתיים למרות שאינם מניחים תפילין ולא שרים את שירי ולא לומדים את ספרי. חשתי את העוצמה הדוחנית באנשים שפגשתי אף שהיו נוצרים וכבר לא יכולתי לחשוב על הגזרות כמו שחשתי עליה קודם. כאילו שהאמת היחידה נמצאת ביהדות. כאילו שהאיש המושלם והמתקן נמצא רק אצלנו. אבל כדי לחזור הביתה אינך צריך להיות משוכנע שרק אצלך קיימים החיים המושלמים. אתה יכול להיות בביתך, ביועץ שיש משוה רציני גם במקום אחר. "החלטתי לעלות לארץ אחרי מלחמת ששת הימים. לא מפני שחשתי שזה המקום היחיד בו יכול אדם להיות על אדמתו. אלא כאן רציתי להיות כיהודי. זה מקום תוסס למי שאיכפת לו דרישה עם הדורות. כאן יקבע לאן היהדות תלך. באתי הנה, ועברתי משבר פנימי עמוק. בגיל 40 לדעת שאהיה לא במקומי, שאהיה שהיית רב מוצלח, מלמד פילוסופיה באוניברסיטת מקגיל, שמכירים אותך בכל הגולה, שמרבים עליך, אתה שהלך ברוח ומתלחשים. הנה הרב הרשמן, הנה פרופסור הרשמן - אתה מגיע למקום חדש, ואהיה שותפתך בבניה על יחס, לא מבין את החשיקים. לא מבין איך מסורים אותו.

ד

געתי לבד בליכר. זה שקר לחשוב כי כשאתה עולה אתה מגיע הביתה. הכית נקבה ביסורים. בתוך עמי אני בורד יותר מאשר הייתי אי פעם בחיי. אתה חוזר הביתה ורואה את הניכור שבחור המשפחה. כל אחד חי כאן בדלת אחת. לא שומע. אין רצון לרדן את הברך לבד חובה. אך אני מעריץ את זה מאשר לומר את תפילת האשלייה. התפילה עם מיטמנות הגולה והביאנו לשלום מאריכע כנפות הארץ, נגדוק וזהה ביהר (מרגים תנועת ריקוד). יותר טוב לי בלי המיתוס. נכון, אני יודע את כאב השבירה. שאינך יודע איפה היום פונה לבית. שאינך לך התחושה שאתה חלק ממשנה נשגב, גדול ונבנה. פתאום אין לי שום בשרחון שמה שאנו עושים ימשיך. אני אפילו לא יודע מה אנו בונים. אינני יודע איזה עם תפתח מה. איני יודע רב. "לא שאיננו מתגעגע לעתים לעולמות שלווים בחוץ לארץ. את יודעת, לא בכל מקום העצים הם יהודים, העצים הם איהודיים, תהיה חתונה. אך אני מעריץ את כאב המציאות על הפגסות (שתיקה). לעיתים יש רגעים של רצון להאזיב. מה זה עשור לפני שאני רותי זו השקת שלך.

"אני איכרתי וזמן אהב במלחמה. לבנות איש גדול. לא חלם

הקשר בינינו היה... הקשר נתן לי אמונה במה שקיים פה. הוא היה דתי רציני, נודט בחיל האוויר שעמד לקבל לידיו טייסת. שאלו אותי אבל אתה דתי, לך אין בעיה לגבור על אבל. זו השטחיות כאן. חושבים שאמונה היא חיוך נצח, סמילי.

שבע שנים היה הרב דוד הרשמן יועצו בהתנחלות של שר החינוך ומלון המר. הוא אומר כי יעץ לו כיצד להיות שר חינוך של כל העם היהודי, ולא רק נציג מפרל, וכך ליצור הבנה בין יהודים. "חשבו שהמר יטבול את כל הילדים במקווה. אמרתי לו: זבולון, עכשיו הזמן להראות שאדם שיש לו כיפה יכול לאהוב את כל עם ישראל". בהשראת הרשמן, הכריו השר למנינת לב חוגים דתיים מסוימים, על שתי התרבויות, הדתית והחילונית, כי "אלו ואלו רכבי אלוהים חיים".

הרשמן אומר כי ניסה ללמד עם המר כדי לאפשר לו להרגש את היהדות לשפה תרבותית ערכית, גם בעיני אנשים שאינם מקבלים את הסמכות החילכית. "בנושא החינוך יעצתי לו - והוא קיבל - לפעול לרדיצנטרליזציה. לתת יותר כוח למנהלי בתי-הספר ופחות תלות במשרד החינוך. הוא הקשיב לי והם תקטו אותו 'נכונת להשפעתו של השמאלני הזה, הרשמן'".

הרשמן אומר לי כי הוא רואה חשיבות במתן עזרה למנהיגים פוליטיים. טרד ושמתן. כן, גם איתם הוא יושב. עם שמעון הוא למד יחד שני שיעורים של הרבנים, ואמר לו: אם אין לך דפוסים מעוגנים במסורת, אינך יכול להיכנס ללב העם. אתה צריך מפתח להבין ללבם. השפה הפוליטית אינה יכולה להיות רק ביצועיסטית. היא צריכה לבטא חוון דורות.

רב וחלמידי בבית המדרש. החלכה כספר מתוך לשינויים.

כשאני לוחצת על הרשמן לומר משהו מפורש על הבעיית הפלשתינית, הוא מסרב בתחילה שלא להוסיף כמי שיועד הכל, פילוסוף הנוהג כפוליטיקאי, לבסוף הוא מתרצה: "אני חושב שצריך לפתוח בתהליך. לתת משהו, את עוה, למשל, ולומר להם: אתם אחראים. נדבר בעוד שלוש שנים. תראה לי שבתוך עצמאותך אתה בונה אמן. הרי לי יש טראומות של א-אמון כבם. אני רוצה שהם ירצו מציאות שתבינה את אמוני. אני לא רוצה שתורן של בום. פתרון טוטאלי. נוחל בתהליך של יצירת אמן".

דוד הרשמן ניצב מול החלון המשיק אל הרחוב. חוה חולמ. "המבחן שלי אומר: הספר פתוח. כולם יכולים לבוא וללמוד. להתווכח על הדרכות והנחיות שלט בלי כפייה ובלי שום דרישה. השאלה היא האם העם יכול ללמוד יותר? אני לא מרדן, אני לא נביא. אני שוא את המלים המנופחות האלה. לי יש פינה קטנה של מעבדה רצינית, של אדם המאמין ביצירתיות בתורת נצח ישראל. ואני לא מפתח על ידי המימסר ועל ידי הקנאות הדתית. הם לא מכתבים לי את האותם שלי".

ברכי וחוצה אני פוגשת את ארי המגיש עזרת מסטר בחוג למחשבת ישראל. על הקרבת קורבנות. כולו חשקים קרמונים: "אני מתגעגע להקרבת קורבנות, ולכית המקדש". וזה משה הברטל, חתנו של הרשמן, עובד נסיעה לאוניברסיטת תל-אביב, נחשב לעילוי מלמד במכון. פורש גוש אמונים. נשמה אבודה בעיני משפחתו הליטאית וארוקה ממנהגי "נתיבות שלום". אומר כי הגיעה העת להקים מפלגת שמאל דתית. אוסוריקט אוכסטיבי של מחשבת התרבות המערבית, כן ב-28. "זלו גם להפוך עמי ארצות לאמפיקורסים במקום. שיער לפחות מה הם שוללים, הוא אומר לי משה.

בוגרי התיכון התימני, ערב גיוס, עוקעים סביב שולחן אחר ויכוח. על מפורס הבריאה. של ספר בראשית מול סיפור הבריאה הבבלית, וישור מליכאל בתוך. צעקונו לאמונה. צמא לאויה רעיון ותיץ שיחה אותו. תגיד לי איזו מלה הוא מבקש מחבירים. ששתי, הוא אומר, רעבה.

שרית פוקס סוכסכוה 27

ישראל עסקים כרטיס הביקור שלך

ישראל
מזל
מזל
מזל

הכר נא את
כרטיס הביקור החדש שלך.
"ישראל עסקים"
כרטיס יוקרתי הפותח בפניך אפשרויות
חדשות רבות כחונן בעולם העסקים.
◆ משיכת מזומנים מוגדלת עד 1,000
ש"ח ביממה במכשירי ה"בנקקס"
של בנק הפועלים.
◆ כרטיס EUROCARD/MASTERCARD
בינלאומי ללא חשבוניות.
◆ תקורות קניה גבוהות בתנויות ובבתי עסק.
◆ מגוון רחב של המבצות וההנחות מיוחדות
בתנויות יוקרה, בבתי מלון, במסעדות
יוקרה, בחברות השוכרות רכב, בטיולים
לח"ל וברכישת שירותים ומוצרים
וטיפים המופיעים במדריך ההנחות
הניתן למחירי ישראל עסקים.
◆ למצטרפים עכשיו, ינתן ללא
תשלום פוליסת ביטוח ע"ס של
\$20,000. בהתאם לתנאי הפוליסה.
◆ זיכוי תשלום חודשי של הוצאות, מפומם
לפי ענפים, וזאת בנוסף לזיכוי החודשי
השומרי.
◆ ועוד...
לקבלת פרטים פנה לסניף הבנק שלך.

ישראל, יציר

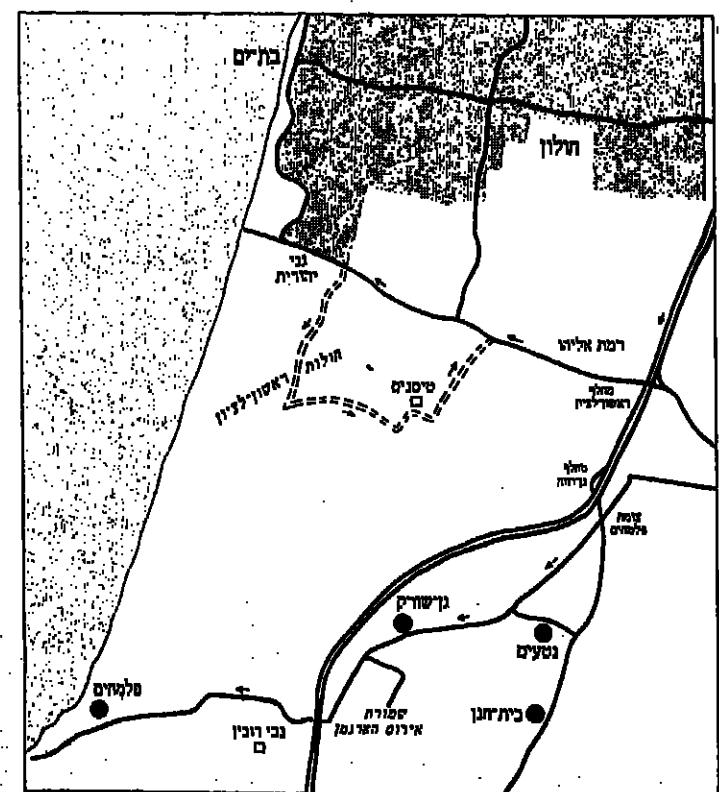

מחנה הטיסנים בחולות
השוקן, כאן פולס ילדים

56. טיול יפה לעצלנים

ידוע, אולי בשנים הבאות וכלו לשוט
בהם גם בקיטום ובאופי סוס. ביוחיים
אנחנו בחולות ובגן האגמים. הדיונות
איימנו פעם את כל האזור. עצי שיך
מה אחדים, שירי לעפילות אנושית בעי
בר הלא רחוק. שיחים טבעיים של רר
הם ולעת ידוקה כוח.
יחד עם מיטר רבין, הפקח האיזורי של
רשות שמורות הטבע, אנחנו מסיירים
כאן ורואים עקבות שועלים ותנים,
שומעים ציפורי שיר ומדלגים על הגב
ענת בעקבות הצבאים. בריכות השפכים
וכריית החול עד לא חרסו לגמרי את
בתוליות הראשונות של איזור החולות.
צריך להמשיך ולשמור עליו כן.
בשבועות באים לקטים כאן טיסנים
בשמים. הילדים מתגלגלים בחולות וזה
יום מהחיים. מי שממהר לחזור הביתה
לתפוש את הצילוט ותנועת השבת.
שיחור. אבל הטיול ממשיך בביון החרד
מוטי, אל חוף מלחמים.

חוף מלחמים
שמורת הטבע מחרת. בקיץ לא רואים

מאת נילי מרידלנדר
צילומים: ראובן קסטרו
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

מוחק מלחמים וחורים בבבש עד שעוב
רים מתחת לבבש המורו אשדודי-א
ואו יש עיקול שמאלה בבבש. מוסעים
עד קילומטר צמחה בבבש, (לכיוון צר
מת מלחמים) ועצרים. כדאי לשים את
החיותקות בעגלות וללכת עד שרואים
בבד ימין בית גדול בתוך השדה. יש
שער כניסה לבית, ולידו דרך עפר
שעוברת בצמוד לדרך. הולכים בדרך
העפר כ-700 מטר, עד שמגיעים לצומת
"טרי". פונים ימינה והולכים עוד 200
מטר. שתי הגבעות החשופות שרואים
בתוך הפרדסים, הן שמורת אירוס הא
רגמן. חורים באוהה הדרך אל המבטות.

אפשרויות
לחלק את הטיול לשניים. טיול אחד
לחולות ראשון וטיול שני לחוף מלחמים
ולשמורת האירוסים, שמחולקים עכשו
למרח. השנה, יש איתור בריחה, וה
שיא צמי בשבע הבא או בעוד שבועי
ים.

אירוס הארגמן
גם בתחיה

מבבש החוף היפה-א, במחלק
הנהיג דווח, מוסעים מערבה, לכי
יוח. חיים, לקריית וולדרא. אחרי צומת
החוף הידוע מוסעים עד קילומטר ומי
שמאל רואים את השלט הגדול על
מזרע אירוס הארגמן. ממלך גם לזר
צות את הבבש ולטיול לעבר בריכת
דורון, עם עומת חמים, בריכת עוני
חיה, דק בחוף.

נעים מאוד לעורך קניות במדוכ, בחנות גדולה יפה עם מיות איי ומוסיקת רקע - ולא להתרוצץ בין בתי הטבע, הפרפומריות והסופרמרקטים. הסופר-פארם קונים תרופות, קוסמטיקה, חומרי ניקוי, מוצרי נייר ומוצרים לתינוקות - תחת קורת גג אחת. נעים מאוד גם ליהנות מהשירות המקצועי האדיב והיעיל של עובדי הסופר-פארם, שנבחרו לאחר שעמנו בדישות גבוהות במיוחד.

לערוך קניות במדוכז, בחנות גדולה ויפה עם מיתו איך ומסיקת רקע - ולא להתרועץ בין בתי הטבע, הפרפורמיות והסופרמרקטים. סופר-פארם קונים תרופות, מזרי ניקוי, מזריי נייר ומזריי לתניקות - חת קורת גג אחת. נעים לדיב והיעיל של עובדי הסופר-פארם, שנבחרו לאחר שעמדו ברישות גבוהות במיוחד.

וון
 ים.
 גים,
 קה.
 ראט

המחזירים? מכל הסוגים.

המבחר הגדול ביותר בארץ

ת. הארץ ומתוצרת חוץ. יעוצות יהופי אינן שייכות לחברה מסוימת והיעוץ הניתן על ידן מקצועי.
ת. החניה - חינוך בכל מגרשי החניה הצמודים לסופר-פארם. התשלום - בכל כרטיסי האשראי.
לפי בקשתך - אריוות מתנה. **ועוד... מבצעים.** תמיד מתקיים מבצע כלשהו, ולפעמים
לכן, כדאי "לתת קפיצה", בסופר-פארם אפשר רק להרוויח. **ועוד... בית מרקחת.**
המסודרים ומייעצים. בסופר-פארם מכבדים את המרשמים של כל קופות החולים בארץ.
נחות. בימי חול מ-9 בבוקר עד 9 בערב, ובמוצ"ש: בקניון, ברבי-מכר וברמת אביב פתוח

של מוצרי קוסמטיקה
אובייקטיבי. **ועוד...**
אריזות - נוחות לש
ערכים כמה מבצעים
שרותך רוקחים מק
עוד... שעות במח
ד 10 רלילה.

ע
ר
ה
נ
ל
נ

ד 2 חנויות: במרכז חנויות סופר-פאר

אילון, ברחוב אריב, בפתח תקוה (2), בעזה אמיריס, ברב-מכר, בכפר-טבא, בירושלים (2), בבאר-שבע. בקרוב תפתחנה מעטות מביד.

סמל: בית נפתלי

کتابخانه

אתה מחזיק בשיא האפשרויות

חסות עולמית של ריח לאולימפיאדת החורף קולג'י, קנדה 1988.

המשחקים האולימפיים מעניק לך את שיא האפשרויות:

שיא ישראלי - כרטיס האשראי "ויזה" - המוצד הנבחר לשנת 1988 והמכובד ב-23,000 בתי עסק ברחבי הארץ.

שיא עולמי - הכרטיס המכובד בכ-6 מיליון בתי עסק בעולם והיחיד המאפשר משיכת מומנים ב"כספומטים" בחו"ל.

שיא הגמישות - "ויזה עדיף" התכנית היחידה המאפשרת מסלול תשלומים גמיש בכל קניה גם בארץ וגם בחו"ל.

שיא האשראי - הכרטיס היחיד המעניק אשראי חיצוני עד חודש ימים ב-200 תחנות ולק ברחבי הארץ.

חסות עולמית
למשחקים האולימפיים 1988

ריח יותר טוב מנסף.

ויזה - כרטיס האשראי של קבוצת V בעל לאומי, בעל דיסקונט

לאכול בחוץ

בין מינסטרונה לסטרצ'אלטה, עם עגבניות

התפריט עצמו נחמד: בצקלחם איטלקי, מידור של מרקס וסלטים, תרדס מיני פאסטות, כשרים, פיצות, מאכלי ים, קינוחים עם שמת איטלקיים. נשמע לא רע.

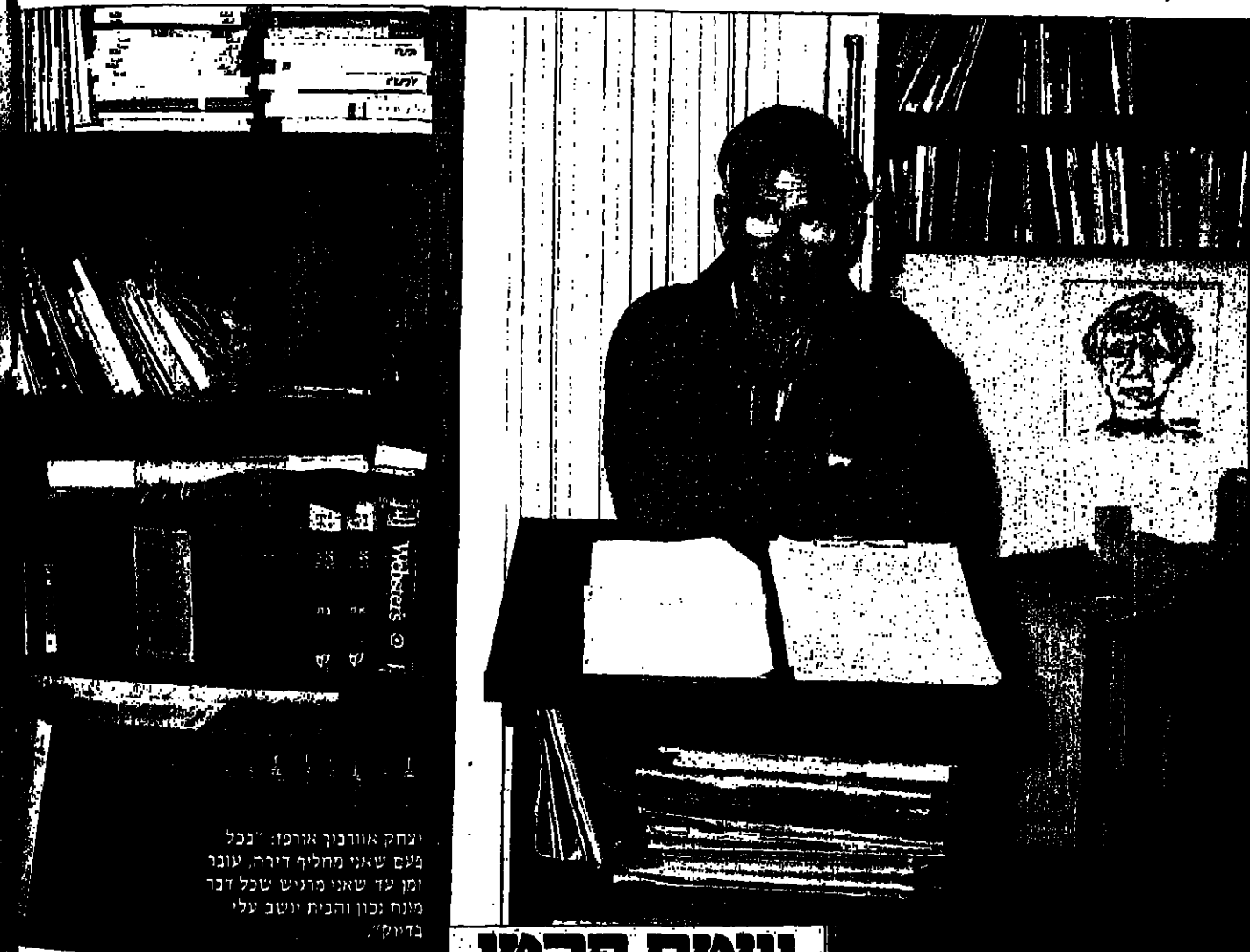
רבר ראשון או מזמינים בקבוק יין לבן מיקבי הגולן ואיתו צלחת של אנטיפאסטה, המכילה פרוסות סלאמי, ויטות שחורים קטנים, גבינה בולגרית ומלפפון כבוש במלח. עם לחם איטלקי רע.

ברווז נתנית, געגוע בחמוץ-מתוק

המוקד החמוץ-חריף שהיה עשוי מגזיף ירקות ופירות בשל לבן ובו סויה שחורה. העולים היו שמיים כלשהו, חידושים קשורים-פריכים וחידושים תואמה לחיוב הרגיש של "מערביים" אחריכן הגיעו ה"אירופים", בעל-טעם מריכה ולא פגועת שמים, אלא שהמילוי לא נשא בשורה גדולה. הרוטב התמוץ-מתוק, לעומת זאת, היה מעולה. במנה-ביתנים קובל שולחננו חסילונים עם אגוזי מן. ויזה טעמה, שרובט ומעט ירקות שהיו עם טעמו אחר.

הגיעה את המנה העיקרית: נתני ברווז מיד. עטושים: בצלילה דקה של בצק ועשויים בשמן צמח. לשולחן חם תיסק "ארוזים" בווזי כסף שישית להם צורת ברווזי. מה טעמה עוף חמוץ-מתוק - ריבוזי, חם עוף טבולים: בעיטת בצק, עשויים-שמן עמוק, ולווית למנה זו ערנית עם

עוד לא המציאו דבר יפה יותר מפנים של אנשים

יצחק אורבך אורבך
בעל שני מחלוקי דירה, עובר
מן עד שני מרובי שכל דבר
מנהל וכן הנהלת יושב על
דיונים

שטח פרטי

יצחק אורבך אורבך
סוגר

**יליד ברי"מ (1923). עלת ארצה
בנוער. למד פילוסופיה וספרות
באוניברסיטת ת"א. מאז מרישיתו
(למני שנתיים) מעבדות כעורך
בבית דפוס, מנישות עם קוראים
והדרכת בעדונות לבתי הדין ויצרות.
מרישיתו 14 שנה סיפורים, רומנים
ומשורר. דומן חרש משל, "הכלה"
הנצחית, יצא בימים אלה, גרסה
אב לבן וי' בנות וסב ל"ג נכדות. גר'
בכיר מלכי ישראל, תל אביב.**

נפלאה, קריסטלינית במח, בהגשה, לשמיעה קשה
לחל אותה לכתוב, רוצים לטעון, על שפת הימ
בנה שלום גור צדק, וצדק משמעת.
אני פותח את "שיל המוסיקל" ומחלוקי לעבור, אם
מנגנים באר - מה טוב, אבל אני מקפיד, אני צריך רק
לחנן את עצמי לכתוב, אחרי כן חזר כבד הניגון
מקור עצמי, ואם חזר כבד כתיבה אני מתעורר

קניתי את הדיירה חוו בעיקר בגלל החלון
הרחב וצד המצפפה הנכונה, כדור העצים העי'
לים יושבים על הענף כמו אוזניים באותה
משמחה, בצפצפה - כל עלה כפני עצמו, עם
כולם ולכד. בכל פעם שאני מחליף דירה,
עובר ומן עד שאני מרגיש שכל דבר מונח נכון והבתי
יושב עלי בדיוק ואני מרגיש בחור שקט במיני, כחילו
בש האמם רק או אני יכול להתחיל למחור, לבנות את
עולמי, תראי את הדיירה, יחסית, היא מסודרת ונקיה,
אלי קצת מאובקת, אבל קצת אבק לא מוכי, מה ושמ
משמחה מתקלפים ואני לא מתקן, כי אם אתחיל -
שוב יעבור ומן עד שייבנה השקט של הבתיבה.
כל מיני דורשי טובות ורצנים להביא לי
פוליסטורות כדי למחוק את פניעות הכנסות על
השולחן, וקשה להסביר למה אני אוהב את המינימים
האלה, אני לא אדם בודד, אני חי לבד, ואינני רואה
ואת רבתי קשה או עלוב, אירבה, יש בה סוג של כוח.
וכשאני חושב על "התעוררת" של הנכדים עמי, רי לי
להזכרונם כנביעות הכנסות על השולחן כדי לראות את
פניהם.

עוד לא המציאו דבר יפה יותר מפנים של
אנשים, אני אוהב לראות אנשים ולשמור אותם.
ברחוב בבית קפה, על החוף, גם בנסיעות הנהגיות
אני מוצא עצמי לא פעם כמשקיף מהצד, ו אחת
החלשות שלי, אבל זו תכונה טבעית - לא תמיד
מורדת - לאדם כותב שמחננה כמו רבנית, אולי צוף
מלך דבר ואחר כך מעבד אותו לרוב הקריז סיפור.
אולי זה התנסות של חלום ילדות, להיות רואה ואינו
רואה.

במה היית רוצה להשתתף? במשך שנים עבדת קשה לאסוף את עצמי ולהיות כפי שאני,
אל להשתתף.
מה המניע לכתיבתך? בשעות של חסד יש לי הרגשה שמישהו מחכה לי באיזה מקום
קטן, ואני בדרך אליו. ספרי הם התחנות לשם.
אולי מתגוררים שכתבת עליהם אהובים עליך במיוחד? דניאל מ"סע דניאל וינאב
מ"הלם, אני מרגיש כאילו הם אחים קטנים שלי.
מה החלוצה הגדולה שלך? לשרוד - אחרי כל מה שעבר עלי.
מה מעורר את בטחונך? כשעלי להכריע בין שני דברים הנראים לי בעלי משקל שווה.
מה מעורר בך סלידה? צירוף של התחכמות שמכסה על ריקנות והתנשאות.
מה מקומם אחרים? מה שקורה לנו בשטחים, זה עושה אותנו ליצורים בלתי יסבלים, וזה
שנה לנו, לאנו לאנו, כבר סג שנה.
מה מעליב אותך? לראות זמן וזמן בפת אשפת, לשמוע את נבחריו מדברים ולהרגיש שאין
קשר בין מה שהם חוננים לבין מה שהם אומרים.
מה מרגש אותך? כל שעות של הנכדות שלי, סרט של אחד מהמאסטרס הגדולים, ספר
שנבחרה של בני אדם.
במה אתה מתקוה? באנשים המסוגלים, מתוך שלווה נפש ופלאה, לעשות עבודת חיים. אני
עובד על ריצות לא ארוכות, מסוגל רק לריצות למרחקים קצרים.
על מי צי לך? על אנשים שצד להם.
את מי אתה מכבד? אנשים ישרי לב שחמדי הנשמה כאילו עוטפת את המעשים שלהם.
באיזה מצב אתה שונה? להימצאות כשאני נלחץ, וכדי להשתחרר ממצב הלחץ צריך להכאיב
לעצמי אחר.
באיזה מצב אתה אהוב? להימצאות מיד אחרי הכתיבה.
את מי היית רוצה לפגוש? את חורי, ולשאול את כל השאלות שלא יהיו לי עליהן תשובות
לשם.
מה קושר אותך לאנשים? היכולת לשתוק איתם בהרגשה נוחה.
מי חזר ובידו ללחודך? שאול המלך וסבי.
אין אישיות הסטורית אתה מעריץ? שאול המלך, שסרב להרוג את אג, הוא האיש שלי
ער הדום.
אין אישיות בת זמננו אתה מעריך? במיוחד אלברט איינשטיין, בגלל הצירוף של גאונות
ומעשיות.
אין תכונה מאפיינת אותך? רואה ואינו רואה, מתבונן מן הצד, זו תכונה של כוח, אבל גם
של חלשות, כי לעתים קרובות אני לא מתערב בדברים שצריך להתערב בהם.
מה ישראלי בעיניך המשפחתי? האמפתיה לחברה עד כדי חסד, יכולת נאיבית להי'
שיר מבט אל העולם מבלי למצמץ, ואינו ציפיה חסרת שקט - מעצמו ומאחרים - שמצד
אחר יוכל לחלל ופלאות ומצד שני עולמה ליצור מצבים לא רציונליים, מסובכים.
מה אתה שונה מאחרים? מני אמינות רגשית, אנוכיות בכל מה שחורג מהחברות הקטנה
ומעשיית.
במה אתה גאה? שאחרי כל מיני דברים קשים תמיד מצאית עצמי על הרגליים.
מה היית קודרת המינסת בחיך? כשהגעתי ארצה, כבר 15, התנפלותי על האדמה לנשקת
אש ופחל וירד לי דם, אולי זו הייתה פרומת ספליט לחיי בארץ.
אתה אדם חזק? בחור? בגלל העובדה שמגיל צעיר הייתי חייב להתחיל לעשות דברים
לעצמי, בלי משמחה, בלי בתיקוף, בלי פרומציות, בלי רכוש, בלי ייתוס.
באיזה מקצוע אתה היית יכול לבחור? אולי מוסל, כשאני נישש לכתיבה, האצבעות כאילו
מפצצות לכי.
אין אשה יפה בעיניך? אשה הדומה לאמי, אמי הייתה מלכה, אבל לא הייתה יפה.

למי שנתן לי את החלחתי לחשיג מיניו
לחשיגות, אבל לשביתת חקונגרים לא הלכתי.
למי שנתן לי את השקט, את הקטנת מוחי, שהתכונת
אני אדם חזק? בחור? בגלל העובדה שמגיל צעיר הייתי חייב להתחיל לעשות דברים
לעצמי, בלי משמחה, בלי בתיקוף, בלי פרומציות, בלי רכוש, בלי ייתוס.
באיזה מקצוע אתה היית יכול לבחור? אולי מוסל, כשאני נישש לכתיבה, האצבעות כאילו
מפצצות לכי.
אין אשה יפה בעיניך? אשה הדומה לאמי, אמי הייתה מלכה, אבל לא הייתה יפה.

גלופות שטוחות, סטרייטפים, את המגע הטלויזיוני
אייאטשר למנוע לגמרי, ולכן צריך ללמוד איך
להתגונן מפניו. כמו שצריך להכשיר ילד מה לקלוט
ומה לרמות במערכת החינוך, לכונן אותו ליהס
ביקורתי להתנהגויות מסוימות, כך צריך ללמוד
להתגונן מפני הטלויזיה, היום בו אמרה בתי על
תוכנית מסוימת שהיא רבילית היה בשבילי יום תג.
אני לא צובר חפצים, מה שיש בחור, והמינסת
של כל דבר, זה מה שעושה לי נכון את הרגשת
הבתיבה. קשה לי להגדיר את התחושה, אבל אני מסר
עליה, גם ספרים, כשהם מתחילים לגלוש, אני מחפש
על מה אפשר לוותר - ומחלק, בשבילי ספר הוא כלי
עבודה, אני לא חס עליו כותב בו, מעיר הערות,
מקיים אותו ראינו, בשנתיים האחרונות, כדי להמנע
במסגרת רחנית נכונה ולא להוציא לבתיבה "הכלה
הנצחית", ניתקתי את עצמי מקריאת ספרים שאני
מכנה "כילאן" וקראתי דברים שמצד אחד הם
ניסיוניים כלפי ומצד שני - מוטים ומעשירים את
שולמי הרוחני, למשל גנסי וטורי ר' נחמן, בעיקר
בנוסח הסייטש, וספרים כמו עליה בארץ והפלאות
הכרונות גליקל המהל.

"כמו שצריך לכונן ילד ליהס
ביקורתי להתנהגויות מסוימות, כך
צריך ללמוד להתגונן מפני
הטלויזיה, היום בו אמרה בתי על
תוכנית מסוימת שהיא רבילית -
היה בשבילי יום תג."

אני חזר וקורא את קאמי, אוהב לקרוא את
גרשום שלום, זו חוויה מוחית ואסתטית, מרי פעם אני
מעייף בריאליזם של אמלסון, וחזר אל פסקאל, אני
מחשיב יותר הנות לא שימחה, אינטואיטיבית, מחנך
הוא אני לומר כל חטא, מנסה להחזיר ולהכין יותר.
אני רואה את העולם כחירה גדולה והולכת
והתפתחות בלי דת, אלא אף פעם לא התפענתי עד
הסוף, וטוב לי בכך.
קשה לי לתאר את העולם בלי ספרים ובלי
המשמחה הרבה שלם הייתי שקט, קצת יותר מדי
בכתיבה, ולחיות והתפתחות רחנית ולא רוחנית,
ופחות מדי הייתי איש, משמחה, בשנים האחרונות
גיליתי את החשיבות הדיונית שבמשמחה, למשל ליל
שבת בבית בני בשולחן, עם כל הטקסים שאני מחשיב
למרות שאני לא מקיים מצוות ואינני דתי במובן
המקובל, היום אני רואה יופי עצום בטקסים לשמח,
אסתטיקה שכונה חיים זמים ונכונים יותר, מרליקס
נרות, ערשים קידוש, בוצעים חלום, שרים ומירות, וזה
נתון הרגשה שאינה לא לבד בעולם, ואני גם לא מבטל
את עניין חיקה למורשת.
כשעליתי ארצה, הייתה לי תחושה של נחם
מוחלם, אפילו מתוכננות ומשפת אפי, האדיש
בעקבות החייה התראומטית של מלחמת יום הכיפורים
ומותו במשפחה שחידר את התראומה, מצאית את
עצמי חוזר אל אבותי, אל הסיפורים התמידיים
ששמעתי בילדותי, אל מוצאי החסיד, וחזר אל
רבינים, לא תמיד נעימים, כשהתחלתי את השם
אורבך, נתינו גושנשקט לשיבה הזאת, השלמת עם
העבר שלי וקבלתי אותו, מבלי לוותר על כל מה
שיקטן היסטורי, כאן בארץ, אינני רואה סיבה לוותר
על חצי אחי כדי לקבל את חצי השני, מחור כדי
להיות חילוני, אני צריך לוותר על היסוד הצליני
שלי? אחר כך לעצמי - אתה אורבך אבל גם אורבך.
אין, כאן מרידה הימים ברישום מטרוריסט ישר מאור
עם הגורמים האלה, מה שנראה להניגון הצדור
במרוקס ברישום הטבעית של הימים הוא החיים
עצמם.

מלחמת יום הכיפורים

הם יורים גם בילדים

זאק עברה ישועה לית, ושינגטון

המערב הכדור אולי את אבל היריות נמשכות. לילדים הגדלים ב"סלאמס" של ושינגטון
לאיית בלי שגיאות את המלה "אקדח". נשק בכמות עצומה במרכזי הערים ביחס ישר לשגשוג האדיר בעיר
עוטנים עצמיתם חלמיתם: "בשביל מה ללכת תכות עם אישה אם אפשר

ש ון סמית היה ילד טוב וממושמע שאהב
בנים יפים. הוא היה מאושר כאשר התק
בל לעבודה חלקית, אחרי שעות
הלימודים, כחנות למוצרי ספורט
אופנתיים בסנטר למקום מגוריו. בערב עבד, וביום
למד בבית הספר. אחת מרכישותיו הראשונות, בכסף
שהרוויח, היה מיקסורן סקי ארום, מעין "דובון"
סינטי סינטי במקום עבודתו החדש. הוא היה גאה
במיקסורן, גאה במשכורת שקיבל בסוף כל שבוע, גאה
להיות לעור לסבתו ודודתו שבביתן גרל, בשכונה
בליבה הקטנה של ושינגטון הכירה.
שון היה נער חברותי שהשתתף בכל השמחות
והחנרות של השכונה, וכאשר פרצה, ביום קי אתר
אחרי מלחמה, נהנה בורח, והיה גם הוא בין הניצים.
במהלך התיגרה נגד מישור את ה"דובון" הארום שלו.
שון, שהתמלא כועס נואש, "צא כסיוע ירירי
ובניידורו למסע חשופים. בלילה, כששון וכן דודו אלן
התקשרו לביתו שבו גרו הניצים החשופים בניניה,
הופיע מישור מתוך האפילה וידה כדם.
אלן נפצע בחזה, אך הצליח לחזור הכיתה
להקיע עורה. שון הגיע רק ער הצהר, והתמוטט עם
חר נרל בחזה, פגיעת אקדח בקליבר 9 מ"מ. הא מ
על שולחן התיחוחים בבית החולים. לכבוד ההלוויה,
הליכוי אותו בחליפה אפורה.

מחור של הגער בן החמש עשרה בגלל "דובון"
זעזע את הקהילה השחורה בכירת ארה"ב. רצח אחרון
זה השתלכ בשורה של מעשי הרג שקרבותיהם לרס
נערים, שארע על רקע קטנוני לא פחות. 20 מבין
228 האנשים שנרצחו בושינגטון בשנה האחרונה היו
קטינים. 199 קטינים נפצעו ונמצעו בחקירות עם נשק
גם.

לדוגמה, מרק סטלס, בן 12, הוא נורה במסבחה
של אמו יחד עם הכלב שלו. החשוד במעשה - וורו
ג'ון, המוען שהילד איים עליו באקדח. הרד הנקסמן
אמר שמרק היה בלדר סמים בשירותה של אחת
הכונסיות השכונתיות. השכנות אמר - להי"ס ג'ון בן
דצ 13 הוא תובל בסיפור, והוא שוטה להרד את בן
אחותו למסתר כנס. אמו של מרק, אלגונורה סטלס,
נקרע בין נאמנות לאחיה לבין אהבה לבנה הככור.
היא, אנב, בת 27 כלכר. והילד נולד כשעוד לא מלא
לה 15 שנים.

לדוגמה, ברנד דרמן, בן 15, נורה ונהרג במריבה

על נשח וקבראל מייחור, בן 17, שנורה למות על
ידי שני בני עשרה שניסו לשרוד את הניריוסטים
המסילטל שלו. הדיק אינגרמא, בן 16, שנורה פעמיים
בראשו כשרדיו כבולות באויזקים, סמוך למרכז
הקהילתי בשכונה. הדיק נכראה מסור בסמים.
המשותף לכל הקרבות כולם צעירים שחורים
המתגוררים באזור ממוחל של ושינגטון - שכונה

מרק סטלס, 12. נורה במסבחה, יחד עם

הכלב. ברנד דרמן, 15, נהרג

במריבה על נשח. קבראל מייחור,

17, נורה למות על ידי שני בני עשרה

שניסו לשרוד את הדיק שלו.

כלי הנשק הם "סמלי סטאטוס". גם מי שאינם
נושאים אותם יודעים היטב היכן אפשר להשיג אקדח.
גם אקדח בעל קליבר קטלני כ"9 מ"מ, וגם "עוזי" -
כלי נשק חביב במיוחד על העולם התחתון האמריקני.
מיצור בארה"ב ברשיח. "עוזי" עולה כשוק השחור של
ושינגטון 400 דולר. אקדח בקליבר 0.22, כמעט
הגשר שעל נהר הפוטמק כדי להגיע למדינת
וירג'יניה. בשתי המדינות אפשר לרכוש אקדחים
וררכים בתנאים, "על הדלפק", בלא שום צורך ברשיח,
כמושל באמריקה.
כמות הנשק שהצטברה שנים האחרונות במרכז
ושינגטון עומדת ביחס ישר לשגשוג שחל במסחר
המקומי בסמים קשים. מותר הסמים, ששליטתם
באזורים מסוימים של העיר מוחלטת, וקוסם לנשק
כחלק מן הצירוף ה"חיקתי" של מקצועם. אולם השפע
האנוני בידים וחש מסחר מפותח הכרא לצמיחת ענף
עסקי חדש ומכניס: השכרת אקדחים וררכים "לפי
שעות" לכל מי שחוקש לכן. גם לילדים.

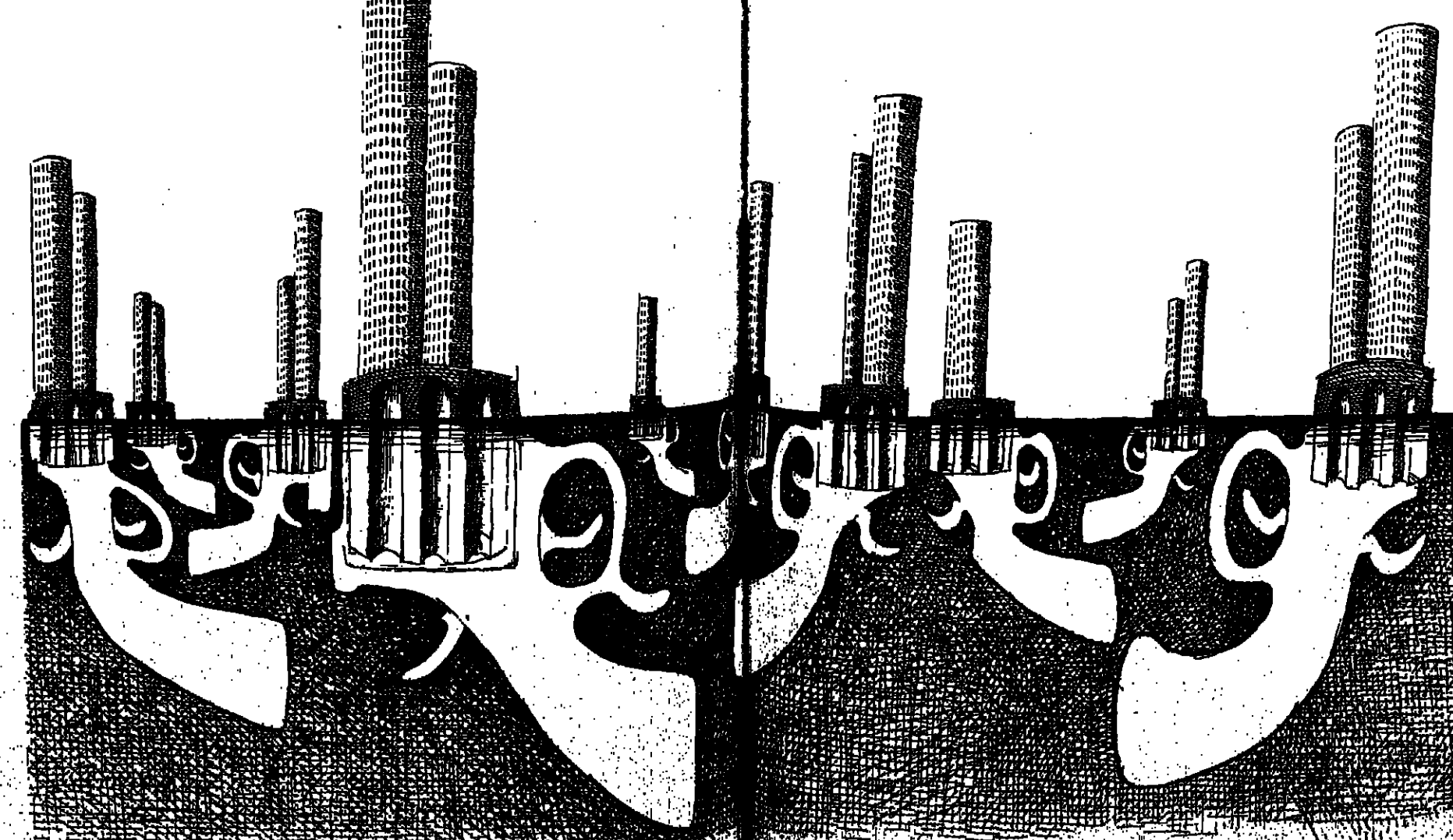
העיתונים מצטטים את הורמה המקובלת על
תלמידי בתי הספר באזור: "בשביל מה ללכת מכות
עם מישור אם אפשר משוט לירות בז במכות העניין
במשך הזמן זמן. בידות גומרים אותו ושותים."

כלי הנשק הם "סמלי סטאטוס",
וה"עוזי" - המיצר בארה"ב ברשיח
- חביב במיוחד על העולם התחתון
האמריקני. בשוק השחור של
ושינגטון הוא עולה 400 דולר.

טרטים הורעו לפני חודשים אחדים כאשר
כוכב הפוטבול האהוב של אחד מבתי הספר
החינוכיים המקומיים נרדף למוות במסדרונות
הבית הספר על ידי נער בן 14, תמוש באקדח "מנגוס"
0.357. מאות התלמידים שצפו באירוע יכלו רק
להתמוך בנעשה בחסר ישע. שנים מהצופים אף
נפשו ביריות שאחת מהן פגעה בראש הכדורגלן,
נער נקסן, שחל במקום.

סעה הציבורית שהתעוררה אחריכך היו
שנוכחי כי למעשה אין עובר יום בלי תקרית
רידת שלדים מעורבים בה בעיר הזו. שמספר
מקרי הרצח שמתרחשים בה (58 הרצוחים על
מל 100 אף תושבים בשנה) עולה פי שלושה על
מסר מקרי הרצח שמתרחשים באותו פרקיזמן
מדינות בדרום, מתברר, יש יותר אקדחים מאשר
מריאם, וחלק נכבד מהם, כמובן, מגיע מדי יום
למחשור ביד עם הקלמר והעפרונות של בעליהם.
ויס - כמו גם לא מעט אמריקנים - אינם
הלים להשתמש ולהרעוע מן הקלות שבה מאפשרים
שח ארה"ב לאורחיה להגות ירייהם על כלי נשק
קלים. כאשר בטיסיה, למשל, מרחש טבח המוני

ח"כ סטריס גידנאל" מדרג את
"אגודת הרוכבים הלאומית" כשדולה
הרכישה בארה"ב מבחינת כוחה
להציא נסכים על אחרות בולטימור
- 4.7 מיליארד דולר בשנה.

מתפעלים ממנו. דעה זו אינה אופיינית רק לשמרנים
מובהקים. היה זה לא אחר מאשר "האירגון האמריקני
למען זכויות האדם" (ACLU) הליברלי המובהק,
שהכשיל נסיונות לארגן בדיקת וחיפוש מידעניים
בכליהם של תלמידים בבתי הספר בדרום.
החיפוש "מוגעים במוחם של התלמידים למריתוח",
טענו עורכיהוין של האירגון, התלמידים - גם אלה
שאינם רוצחים בכות - ממשיכים לשאת נשק, להגנה
עצמית, כמובן.

לא כל האמריקנים מוכנים להשלים עם המצב
שבו קניית בלינשק היא פעולה פשוטה כמו רכישת
שעון או מטאטא. אולם אלה המנסים להילחם למען
חקיקה מגבילה יותר מזו הקיימת - בהם רבים מכני
משפחותיהם של קרובות למעשה הני חסרי תוחלת -
מוצאים עצמם מוכנסים שוב ושוב על ידי השדולה רבת
הכוח ביותר בקונגרס, "אגודת הרוכבים הלאומית"
בארה"ב. בחריצות, מקצוענות והתמדה מצליחה
השדולה הזאת לא רק להרדף את כל התקפות אלא
גם להשיג הישגים חרישים לכקרים בדרך לחימושה
המוחלט של ארצות הברית.

ה"צנים של האגודה ודובריה בעיבור מרובים
על הגנה עצמית ואהבת הספורט בנימוקים
המרכזיים לשמירת החופש המוחלט של
האזרח לרכוש לעצמו כלי הרג. אין זה סוד
שמאחורי החוות האורחית הזאת עומדות כמובן
תרומות נכבדות של ענף הנשק הקל: יצרנים,
מתווכים, סיוגואים וקומפונאים. הדול סטריס
גידנאל" מדרג את "אגודת הרוכבים הלאומית" כשדולה
הרכישה בארה"ב מבחינת כוחה להוציא
כספים על מטרות פוליטיות - כ"4 מיליארד דולרים
בשנת הקציב 1985-1986. ואנב, השדולה החזקה
ביותר לפי ה"גידנאל" היא מידעתנו "הועדה לענייני
ציבור ישראל-אמריקה", בראשיה התיכור המוכרים
אייפאק", ששלטה באותה תקופה על 6.9 מיליוני
דולרים. במקום השני והשלישי ברשימה עומדות
אגודות המתווכים בכספי ולא ניידו אגודות ורפאים
האמריקניות.

להישג מרהים וכות "אגודת הרוכבים הלאומית"
בסחיו החורן בפלורידה, אחת המדינות המשגשגות
ורבות האוכלוסין ביותר בארה"ב, שגם שיעורי
הפשיעה שלה מתחרים יפה בממוצע הלאומי. בית
המוחקקים של פלורידה אישר חוק שעל פיו מותר לכל
אדם לשאת נשק - בהסתר, מתחת לבגרים.

חוקים כאלה מקובלים בכמה ממדינות המערב
התיכון ודלילות האוכלוסין, שריר לימי המערב
(חמשך בעמוד 56)

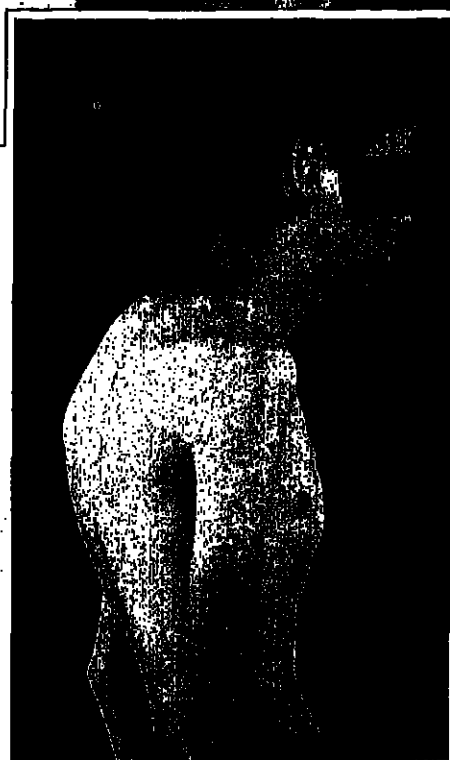
דפדפן הודעוה כשוכב ה"כוסבול"
האהב בזיכרון מקורי נרדף לאוח
באסדרונות ביה"ס ע"י בן 14 תמוש
ב"אגוס" 0.357 מ. בדפדפן, מתברר,
יש יותר אקדחים מאשר בני אדם.

מלך אלהים

בכי בלי דמעות

הם חסוגלים לעצור את הנשימה עד מות, מבלי להרגיש בכך. להסתובב עם ימים שלמים עם שברים בגוף ואבק בעיניים, כי הם אינם חשים בכאב. לא להבחין במתיקות מזון, כי חוש הטעם שלהם כגום. והעיניים שלהם תמיד נשארות יבשות, כי אין להם דמעות. הם - הילדים שנוגדים עם מחלת הדיסאוסטוניה. מחלה כמעט עלומה, חשוכה מדעית, שנוגעת רק ביהודים אשכנזים. האומחים. חיים בצל האומות, על זמן שאול.

מאת אלכס דורון

אל - אם לא המורה שבה, ה'לוקים בה חיים בתחושה שהם בני חורגים לאלוהים. מרוב במחלה חשוכה מרפא ומעט מרי ורשעים, הם נכדרי המין של בני החולים מכירים אותה. הם אכזבים למדי עליה כאוניברסיטה, והיא גם שימשה נושא לעבודות וקשרים ומאסר לא מעט שגשגו בארץ - ובכל זאת, לא זכתה במורעות מספקת. גם לא במשרד הבריאות.

ריסאטונומיה משפחתית קוראים למחלה, או 'תיסמונת ריילי ריי', מחלה גנטית יהודית, 'צעייה' יחסית, שמא אובחנה ורווח עליה לראשונה, עברו פחות מארבעים שנה. מחלה של אשכנזים בלבד. בעלת יחיד במספר הרב של סימנים מחלה שמאפיינים אותה. הסימנים לא אובחנו ולא רווח עליהם במת אחת, אלא כהדרגה, ככל שנוספו עובדות מחקר חדשות. ככל שאותרו חולים נוספים. הסימנים הצטברו לסידרה ארוכה למדי, מגוונת מאוד - ומבחינה זו אין למחלה כמעט 'מתחרה'.

הספר האחרון, מ'1987, שערך קבוצת רופאים בראשות מרס' שמעון גורפרי ור' חגי מייזון מ'הרצ' תירוצופים בירושלים, עליו פורסמו מאמר כתבה העת האמריקני 'קליניקל ג'נסטיק' מרוב על 80 חולים מטופלים שאותרו בישראל. אבל הרופאים נסחמים שיש הרבה יותר. לא הגיעו אליהם מסיבות שונות. בין היתר, בגלל אותה חוסר מודעות.

למי עשר שנים נקבע שמספר החולים בארץ הוא 8-6 מכל 100 אלף חרשים. הספר הוכחז מכביע על עליה בשכיחות המחלה, פי שלושה לעומת 1977 וקבע ששיעורם מגיע ל-27 מתוך כל 100 אלף.

למעלה: עטיפת תנורים, כדי למנוע חדירת גזי גזי אבק לעין. חתולים אינם חשים כאבק, אינם חשים בכאב, אינם ממשמים. מימין: ילד שלוקח בעקמות עוד אחד ממאמיו המחלה

עיוות גושאי המחלה (שיכולים להעביר אותה לאצטום, אבל הם עצמם אינם חולים) הוא כשלושה אחוז מקרב האשכנזים. כשך הגל אחריו בכל העולם יתר מ-300 חולים, רובם יהודים בארצות - שם יש גם ג'רגון וקרן חוקה מאוד לסידור. בישראל זו 'שלה' תומה'. נקשה מסיימת לעורה, שהופנתה כבר לפני כשלוש שנים למשרד הבריאות - נענתה נשליה.

השערת הגנטית שחוללה את המחלה, אירעה מראה כי לאור נידוש ספרד והתיישבות היהודים בשטחי אירופה, אמר מרס' גורפרי, סגן מנהל מחלקת העצבים ב'בילינגסון' ופרופסור חבר לניו-יורק, בבית הספר לרפואה באוניברסיטת 'הנצ'ינג' התחשב לאחד מחשבוני המומחים למחלה. 'הנצ'ינג' שכלל מעקב אחד רודות קדמנים נמשחת וחולים, העלה כי מוצאם במקומות מוגדרים למי נקשרות האסטרטגיה לשיעור, באזורים מסייעים ברומניה ובתחת המושב ברוסיה'. פעם גורפרי אהרן בשעת כ'מחלה וילנה'.

ב'1949' ריחו לראשונה רופא הילדים קנריא ר' לאהודי שנקב באזור מאכלס היהודים רבים, נחלקין ג'ניידה. על חמישה מטופלים שסבלו כמחלה משה כולם התלכדו אצל על אורן וטיפעת 'עניים יבשת' - חוסר רמעות, ובכי ללא רמעות; חנישה חמור סמוק על החזה ובפנים, בעת שאכלו או חנישה חמור מוגברת, פתאומית וללא חסכת רקקת - פתאום רוק גדולות במה לחץ רם לא יציב, משתנה - עם גומע ופעם נמתי.

ר' ריילי הכין שלמיני תיסקומה חדשה בריסואה (תמשיך בעמוד הבא)

בתי זהובת השיער

הילדה נולדה בחורף. אחרי הריון רגיל, עם הרבה אהבה, חיוניות קטנה, עם שיער צהוב ועיניים חומות. כל מה שדציני באותה תקופה. בת אחרי בן, ילדה עם בוכות ושמלות קטנות. חלומות.

אחרי מנוחה של עשרים וארבע שעות, הביאו את כל התנוונות החדשים להאכלה. את הילדה שלי לא הביאו. לא נתנו לי להאכיל אותה. רופא המחלקה בא להסביר שיש איוזה סיכון קטן, אבל זה לא דציני. יסחרר בודאי מעצמו. עבר יום ועוד יום, ואת הילדה לא הביאו לי. הילדה לא היתה מסוגלת לבלוע. בכל פעם שניסו להאכיל אותה היתה נחנקת, תנוולים חדרו לריאות והיתה מתפתחת דלקת ריאות. את הסיבה לזה הרופאים לא ידעו להסביר. עובתי את בית תחולים לבן, הילדה נשארה שם.

בשלב הזה עוד כולם היו אופטימיים. הרופאים לא ידעו ממה היא סובלת, והרגיעו שאין מה לדאוג. אני לא הייתי בליכך רגועה. לא משום לחזור הביתה אחרי לידה, בלי ילד. המתה, הציפייה, חוסר הוודאות - זה משהו שקשה לתאר.

לאט לאט החיים נכנסו למסלול. שונרה יומית של ביקורים בבית החולים. חנוקת חסרת אונים מעבר לחלון הוכנית, מחוברת לזונרה (הזונה מלאכותית). שלושה חודשים בין יאוש לתקווה. הרופאים בינתיים התיעצו, ולא הגיעו לתוצאות. לא ידעו ממה הילדה סובלת. באחד חמישים קרא לנו רופא הילדים מבית החולים, והסביר משהו מעורפל על איוזה מחלה מיסתורית שקרא עליה בספרים. משהו על גבול הכלתי אפשרי. נדיר ביותר. מין מחלה משונה, שהתפתח יהודים אשכנזים בחורשה. מנס נעתי מול, בלתי מוסבר. הוא ביטל את האפשרות הזאת אבל חמליץ על סידרת בדיקות. הבדיקות גילו באופן

הבעיה שלי היתה חוסר תודעות, בתור אמה דציני לדעת עד הסוף, בלי פשרות, מה הסיכויים. על השאלה הזאת לא ענו לי. דציני לדעת איוז איכות חיים צפויה לילדה. גם על זה לא ענו לי. כל מה שהרופאים ידעו זה שיש קשה רחבה של אפשרויות. ילדים אחרים נולדים עם כל הפגמים, אחרים מסתמקים בכמה מהם.

הילדה שלי סבלה מבעיות עיכול ונשימה. כל האכלה היתה שוט. האוכל היה בחלקו מגוע למקומו ובחלקו נמלט מהאף. בעיות ארוספיות של סף חנק. אפילו דמעות לבכות לא היו לה. העיניים היו כמעט יבשות לגמרי. היה צורך לעמקף לשתי העיניים, שלוש פעמים ביום, דמעות מלאכותיות, מיובאות מחו"ל ומשחה מיוחדת, גם היא מיובאת. משרד הבריאות קופות'חולים של ההסתדרות, לא דאז להכיר בשום תופה בשביל הילדה. מול שלא הייתי נוקקת באותה תקופה.

במהלך הזמן התגלו עוד דברים. הילדה סובלת מרפיון שרירים, היא לא היתה בזהבה במיוחד (עם זעזע כבד הסכמו להחמיר), סף הכאב שלה נמוך, כמעט בלתי קיים. הלשון היתה נשוכה והחמור מכל היו ההתעלפויות. בכל פעם שהבכי היה ממושך מדי, היתה מתחת איבוד הכרה לשניות. בכל מקום. בבית, בחוץ, בסופרמרקט.

במיוחד השכיל לא היתה פגיעה. הראש עבר טוב, והיתה תקשורת בינינו. מבחוק, אי אפשר היה לראות שמשו לא בסדר. הילדה גדלה קצת והפכה לבלונדינית משונה, עם חיוך ממוזי שמשיג הכל. בחוץ היו עוצרים את העגלה בהתפעלות ומנסים לזכות בחשומת ליבה. פעמים בשבוע היונו מתייצבים למיוותריה, לחיווק שרירים.

בת שלוש כמעט היא היתה. ועוד לא דיברה, לא הלכה בכוחות עצמה (רק עם תמיכה) ולא

בלילה אחד, כמעט בת שלוש, היא נחנקת. סיטת אחד נגמר, סיטת אחד התחיל

ממתיע וד'ר'שמעי שהילדה חולה בפיגורום וילידיי, או כפי שהמחלה הזאת מכונה - דיסאוסטוניה משפחתית. מניעה באחת המערכות האוטונומיות בגוף, והורים שהם אנשים בריאים לחלוטין, נושאים את הגן המגום בצורה סמויה. עד שלא נולד ילד חולה (סבאי של 1:4 בין שני בני זוג נושאי הגן), לא יודעים שהסידורם הוא בכלל קיים. התברר גם שאין בדיקות מקדימות שיכולות להצביע על בעיות אפשריות. כדי שמגוש כזה יתרחש קיים סיכוי של 1:10,000. אין אלוהים, אין.

עכשיו ידענו מה הבעיה, אבל איש לא היה מסוגל לומר לנו איך חיים עם זה, אם בכלל ובאופן צורה. הרופאים ברובם משוט לא ידעו דבר על המחלה. כל החלומות נגמרו ביום אחד. שחור. אחרי שלוש חודשים הילדה התחילה לאכול בבוזות עצמה. היתה מוצאת קצת מבקבוק חולב. בבית החולים נשמר לריוחה. סוף סוף לקחו אותה הביתה ושיחררלו אותה. מהפסות חזה. או עוד לא הגנו מה ז' אמר אמר מ'חיותנו. הרבה יותר נכון לומר שלא רצינו להכין. חרדנו לחשוב שיחיה בסדר. שחרברים יתחרו ויתחנן או יתחנן יתחן אפשר לחזור למסלול חיים נורמלי.

אכלה אכל מוצק. שרירי המה היו חלשים מדי. אפשר לומר שבמידה מסוימת השלמחו עם המצב. חיינו מחיים למחר, ללא תוכניות. תרגילים בבוקר להוצאת הליחה מחזריאות, טיפות עניים, נשימות ארוכות היו כמעט בלתי אפשריות. טיולים עם אנשים זרים, בדרך כלל לא באו בחשבון. הרופאים, שעקבו אחרי ההתפתחות האישית של הילדה, היו מסוקרים מאד מבחינה רמאית ומעט מאד מבחינה אנושית. לא נתנו תקווה. דמו שאין הרבה סיכויים. אני לא שמעתי את הרמזים האלה. המשכתי בגיל. אפילו חורתי לעבודת לחצי יום כי אמרו שעדיף כך, לא לשתת תלות יתר. הילדה היתה עם משפלת ועל פני חשעת ודברים נראו 'כאילו' בסדר.

עד שבלילה אחד, כמעט בת שלוש, היא בבוזות עצמה. היתה מוצאת קצת מבקבוק חולב. בבית החולים נשמר לריוחה. סוף סוף לקחו אותה הביתה ושיחררלו אותה. מהפסות חזה. או עוד לא הגנו מה ז' אמר אמר מ'חיותנו. הרבה יותר נכון לומר שלא רצינו להכין. חרדנו לחשוב שיחיה בסדר. שחרברים יתחרו ויתחנן או יתחנן יתחן אפשר לחזור למסלול חיים נורמלי.

אלי אביבי, מלחמזדקן ועייף

לפני 36 שנים חצא אל
אביבי את השלווה
הפנימית באכזב. חיים
מהבאר, דגים מהים
וכ"ף. התנודות
והתבודדות היו שם
המשחק של החימה
שהפך לאגדה מקומית
והכדיז על ביתו כעל
מדינה. היום הקוריוז
שבע"חלומות, מחזכר
לחשמי, אחכש קצת
נחות ובמתן. לילה ויום
בחוף אכזב.

מאת מיכל קפרא
צילם: שמואל רחמי

7 ים סער. הגלים היו קטנים אבל מאור עצבני
ים, טומחים לסערות ויו אולי מוללים במי
רח העצבנות של הגלים. אז מה מחז הרלק
החמוטס פחאום. איפה השלט של מדינת
אכזב אין שלט. צריך לנחש. קי מאור. קר של ים
שמגביר את החשק חסרת ההיגיון לביצת קשה
ומלפסון. הנה הנה המרינה. המלך יוצא מהמיטה.
מצ"ח מחליף את הג'ינס והטייטס לגליביה לבנה
ששה דור. "תיכנס, תיכנס", ירת רלת הבית עשויה
מצעם אדם. נכנסים ועומרים כמו לייטכים במטבת
המלכה. אולי חמש רקות. וחמש הרקות הללו

46 סוכסוכה

קמה. מכסמים ודוקים. נעלי עקב גבוהות. לק אדם
"אני אמרתי שאני אבוא", היא ממלמלת במבוכה אלי
יוצא איתו החוצה. טוב, אז מסתכלים על הקיר מידות
תמונות בשורה לבן, מעשה ידיו של גיסי אכזב
צלילות של בחורה עירומה שוכבת. בתמונה הראשונה
היא שוכבת וכלב עומד לידה. בשניה היא שוכבת
והכלב שוער לידה מבט לצד. בתמונה השלישית
הכלב מבט לעור צד. בתמונה הרביעית או המשישית
הוא גורר על מיה. אחרי כן יסביר הגלים "יו רינת
אשתי. עכשיו שימו לב, יש פה סיפור הכלב מחזק
טוב טוב מסביר ורק אחרי שחור רוצה שאני אתר לו

נחש ונחש נחש לה שניקה.

ל- יושון. "ק"ל לישור", מציון האורייגיל.
מי לא שמע עליו. אפילו בורגנים בני מורגנים.
איש ממורגס. בחדש שעבר עלה שוב לכותרות.
מדינת אכזב, שהולשת על ארבעת רובם של לאום
אכזבאי, וכתה טויטוי בחשמל. אלי אביבי הכניס את
הגוררת ללוקס. שלושים וחמש שנה לחם שיתנו לו
חשמל. במלחמות האלף יכול הטימסר לככב בתפקיד
השלה שתמש מאב רוח מרושע. עכשיו כשיש חשמל
אלי אביבי מחביא אותו. שיהיה כאילו איךחשמל.
לשמור על הצניח.
צביקון, מילה חשובה. כשמתחילים לשמור על

צביקון, בדרך כלל מתמסמס המקור. אביבי יודע. אבל
הגיל, העייפות, העצבים, הודירי עוד יגיע. לא בקלות.
ליד המטבח רולק תנור גז. יש שולחן עץ כבד. על
הקירות עשרות פריטי ביטול שגרמה שאן אתמול
נידלו מהארמה כמוצרים ארכיאולוגים. מחבתות,
סירים, כרים עצומים, כלי חרס, ואפילו מברשת ישנה,
הרומה שתי טיפות מים לאחותה המודרנית המחטטת
בקרבי אסלות. הכל כבד, עמוס, לח, רווי אווירה.
כששוחקים שומעים את הים. לא הים של פרישמן,

המטבח שוכן בבית המוכתר, אחד המיבנים
החדשים שנותרו מהבניין העתיק, שכולל גם שני חדרי
מוזיאון וחדרי השינה של אלי אביבי ואשתו רינה.
רינה, אג נסעה כמנהגה מיד שכוע לדידתה בחיפה.
לנות, להתמקק, להתחכך בצויליחציה. אביבי הרים
טלפון, אמר בוא.

עכשיו הוא מתכבד במיטה. יש תנור גז. יש
טלפון. ארונות עתיקים. אבנים. כלוב עם גולגולת.
רינה, מטבחון קטן, שירותים - בחוף. אפשר לפתוח
רלת עץ ולהשיב כים. מי שלא מוכן לפומביות שבו
יכול להצניץ לים דרך החדר שברלת העץ. שם, אין
חשמל. יש ירח. אבל העיקר זו האמבטיה, שראית
במבט ראשון כמו מרחצאות רומיות ששכחו לשים
עליהן שיש. במקום שיש יש כטון. צריך חיטפוט
מסויים כדי להושיב את הטוסיק על הבטון הזה
ולהתמקק באמבטיה. ויש החדר הסודי. בחדר הסודי
אייאשור לעמוד, רק לשכב. ומי שלא מנחש מה
היעוד של החדר, מסתכן בטיפשות מחמירה.

"התעורר הרצון לבסס את המקום
לעשות חיים נוחים, קלים יותר,
ומכניסים יותר, וכחות להיות שקוט
בעולם של חלומות ואגדות"

התורף מותר את כוכי האבן שמתחת לבית,
המתפרקים כאכסניה. ריקים. את הפעילות הקייצית
צריך לחפש באלבום. אלי אביבי חובב צילום, חובב
באותה מידה בחורות יפות חשופות חזה. ציצים בכל
הגוללים מסודרים יפהיפה באלבום. כיום מתאכסנת
שם אשה אחת. תמהנית קצת. אף אחד לא יודע מה
הסיפור שלה. היא מגיעה ונוסעת. הכור הימני של
אכזב זה הבית שלה. הרבה זמן. כלילה, מאוחר, גיעו
שני זוגות. נערה צעירה, מוחזקת המקום וחבר ראוי,
מה מתאדם לי חשמל, ועוד חילת וכן וגוג, ששמע
על המקום מחברי הדי קרישנה בתל-אביב. הם יקבלו
את החדר והמנך הזה.

7 לילה מאוחר מפסיקה הרוח פחות קר. חייל
משועם בעמדה ליד, רודף עם אלומת זרקור
ענק אחרי שחק. מכינים קפה. אביבי מספר
שהגיע לכפר הערבי הנטוש ב-1952. שלושים
ושש שנים במקום. מערבים את הקפה מה מביא בחור
בן 22 למקום נטוש אביבי מעררב לאט. עכשיו, כשיש
מקרר, יש גם חלב טרי. מי רוצה?

"צורך פנימי", גידר את אכזב, "אני אהב
ברירות, חייתי וקוס לנה", שתיקה. אבל בגיל חמישים
ושמונה הצרכים התגייסו משתנים קצת. "השינוי
הגרול חל דווקא כתוצאה מהאישושים בבית החולים.
עברתי ניתוח ברישתית העין, במשך חודש וחצי
העיניים היו חבושות, אמר לי לוח. ימים קשים.
האפשרות של תלות באחרים היתה מוחשית מאוד.
מאוחר יותר חספתי בבית החולים איזה חיידק
ואושפתי שוב. כל יום חשבתי שאני מת. אמרתי,
לעזאזל, אני רוצה להיות יותר מוגן, יותר בבטחון,
אולי חלילה יקרה לי משהו. התעורר הרצון לבסס את
המקום לעשות חיים נוחים, קלים יותר, ומכניסים
יותר, ושחות להיות שקוע בעולם של חלומות ואגדות.
לחיות יותר מציאות. זה הבנים אחי לאמביצה
(חמש) בעמוד הבא)

47 סוכסוכה

שמפו ליידי ם מזמין אותך "לנקות את הראש" בלונדון.

20
טיסות ללונדון,
500 סווצ'רים,
500 שמפו ליידי ם
10,000 סבונים ליידי ם
- זוכים מייד ללא הגרלה.

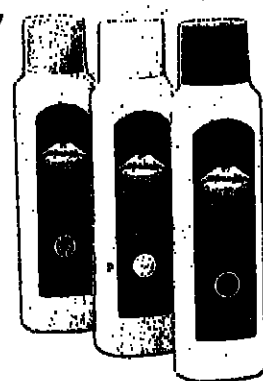
קני שמפו ליידי ם, חשניקי לשערך את התכונות הנפלאות
של צמח האלו-וורה ולעצמך מתנח משמח.
בעת חקירה תקבלי כרטיס "חיש גרד", שבתוכו תוכלי לגלות:
אחד מהפרסים הבאים:
20 טיסות ללונדון,
500 סווצ'רים ליידי ם,
500 שמפו ליידי ם,
10,000 סבונים ליידי ם.

על כל קניית בקבוק שמפו תקבלי כרטיס, ככל שתקני יותר
תוכלי לזכות בעוד פרסים וכמוכן, לפנק את שיערך בריח נחמד,
רכות וברק נפלא.

ואל תשכחי, עם 20 טיסות ללונדון, חשיכוו שילך גדול.
שמפו ליידי ם מביל בתוכו מעצב שיער (קונדישיונר)
לבחירתך שמפו ליידי ם לשיערך רגיל, לשיער שזמן ולשיער יבש.

LADY D

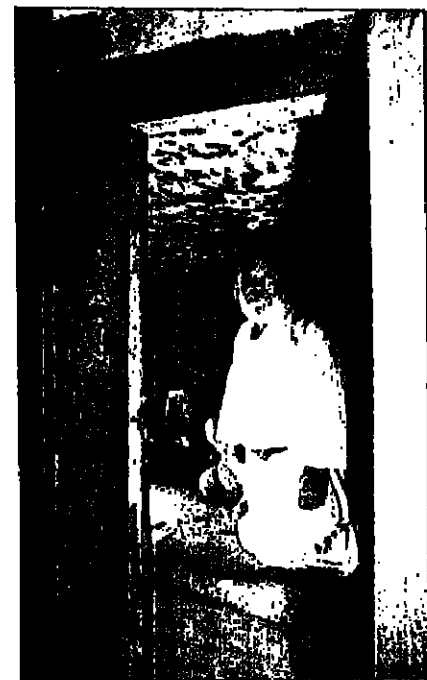
עם כל יתרונות האלו-וורה.

שיקוק וחפצת - "ניקוז" בע"מ.

ההשתתפות במבצע אסורה על עובדי חברת "ניקוז" בע"מ, חברת "ניקוז" בע"מ, מיכ"ל ועובדי פרסום "ניקוז" בע"מ.

אלי אביבי עם אשתו רונה
(למעלה), בחדר הסודי
(מימין) ובמקלחת. "פרה"
הכל סולידי ביותר, אבל
מחוץ לאכזב זה לא
מעניין אף אחד

"באחת ההפגנות
החמשאלת:
בצדפה נכגשו לי
העיניים מחוסר
חזונה. בלונדון
עשו לי ניתוח,
מני עיור,
שכמעט החזקתי,
ואכילו ברחמי
מרב חובל אחד
שהחנכתי לי"

אהבה גדולה. אביבי מרדף בעריצות, קורא
מספר מכתבים. אהובי, הוא כתבה לו. אוהבתי, ענה
לה. כמה פיוסיות. רכות. לאיפה נעלם כוח הגוף,
הבשרי אלי אביבי מוריד לאט את המשקעים, והספר
חוזר לאן שהוא והמפתח מסתובב פעמיים.

ילדות. רועב לבגדה בתליארי. אביבי בונה סוכה
על העצים, והספר רכבות. "היינו לוקחים פטי כרול
ומניחים אותם לרחוב פטי הרכות. כשרכבת המשא
היתה מגיעה היא היתה עולה עליהם ומתהפכת. כל
השקם היו מתפוררים על הארץ ואנחנו היינו גונבים
את הקוקוס והתרופים. אני זוכר את הריחות. עצור
אותנו כמה פעמים. אבא היה לוקח אותי ביד לשופט
בבית. לפני שלוש שנים גביתי את המיל חזרה מהבן,
אבנר שירית, שמתארך כאן כל קיד". עוד זיכרון
"בילדות אהבתי לקרוא. היום בכלל לא. שלוש שנים
שנה לא נגעתי בספר, אבל אז הייתי חולץ לרובן
הספרים ברחוב אלנבי, ולמינסקבסקי בתחנה המרכזית
עקבה ספרים. מבט לאחור התברר לי שכל הספרים
שקניתי היו ספרי מופת. אני זוכר בעיקר את הקומדיה
האלופית של רגנה. עותק נדיר."

ב-1946 התגייס לפל"מ. משרד התקליטות חישב
אז חברות אנשים כדי להכשירם ברי. אביבי נשלח עם

"עבדו עלי' בלי סוף חיותי עם
נשים. רציתי לנח אהכל. ההגנבה,
לחשול, לנחוד נשים בדרום צרפת
הובאתי להן דברים טובים"

(המשך בעמוד 48)

(המשך מהעמוד הקודם)
להשיג הכל והגעתי למצב די יציב. עכשיו אכזב
סוכרת כספר נופש, היא תכנים קצת יותר. אני גם
רוצה לטייל בעולם, שלא אמות פתאום ולא ראיתי
עדיין את תורכיזה והודו.
מגיל חמישים ושמונה, כנראה, להיכן שלא
מכניסים, נופלים על גוסטלניה. אביבי שולח מפתח,
יוצא, חוזר עם אסופת מכתבים שברך לברו. הוא מניח
וגו משקפים מהחלון ובעריצות שותת את הספר.
בספר הזה, בין האותיות המסולסלות, סמונה אהבה
חייה. בשנת 1962 הגיע לביתו וזו. הם המתוכנן,
ביקרו, וכעבור כמה רקות הלכו. הבחורה כתבה לו.
ארכב שנים נמשכה ההתכתבות. הוא לא זוכר את
הבחורה. אינו יודע כיצד היא נראית ובכל זאת, הפכה
לאהבתו הגדולה. סיפור.

מסך שנים לא היה לי קשר עם אנשים,
לפתע אני מקבל מכתב מבחורה. לא
זכרתי אותה. כל הלילה לא נרדמתי.
היא היתה הצד הנשמי. היא רצתה לבוא,
לחיות איתי, לשכב איתי. ואני הייתי הנויר הניסיתי
במכתבי לשכנע אותה שדורש עריפה על הדור. לא
רציתי אפילו לראות אותה. בהתחלה חשבתי שאולי
כדאי שניפגש אבל ככל שהדעות נמשכות נמשכות
למסקנה שאסור להיפגש. צריך להשאיר את הכל
רוחני. אחרי שנה של מכתבים החלטנו להתחתן.
חתונה רוחנית. אחר כך עברה עוד שנה, והיא חלמה
שכאזי אליה בלילה ושכבנו והיא כנסה לראיון. שנה
שלימה היא כתבה לי במכתבים מה והריון עושה
לנוטה ולנפשה. אחר כך נולדו לנו ילדי רות. חילקנו
במכתבים את החיות והמשפחות. ואחרי ארבע שנים
היא מתאמת הפסיקה לכתוב לי. שלחתי לה עוד עשרה
מכתבים אבל היא לא ענתה לי.

האגודה הלאומית

אופנה 88 יפה אבל לא מדפכני

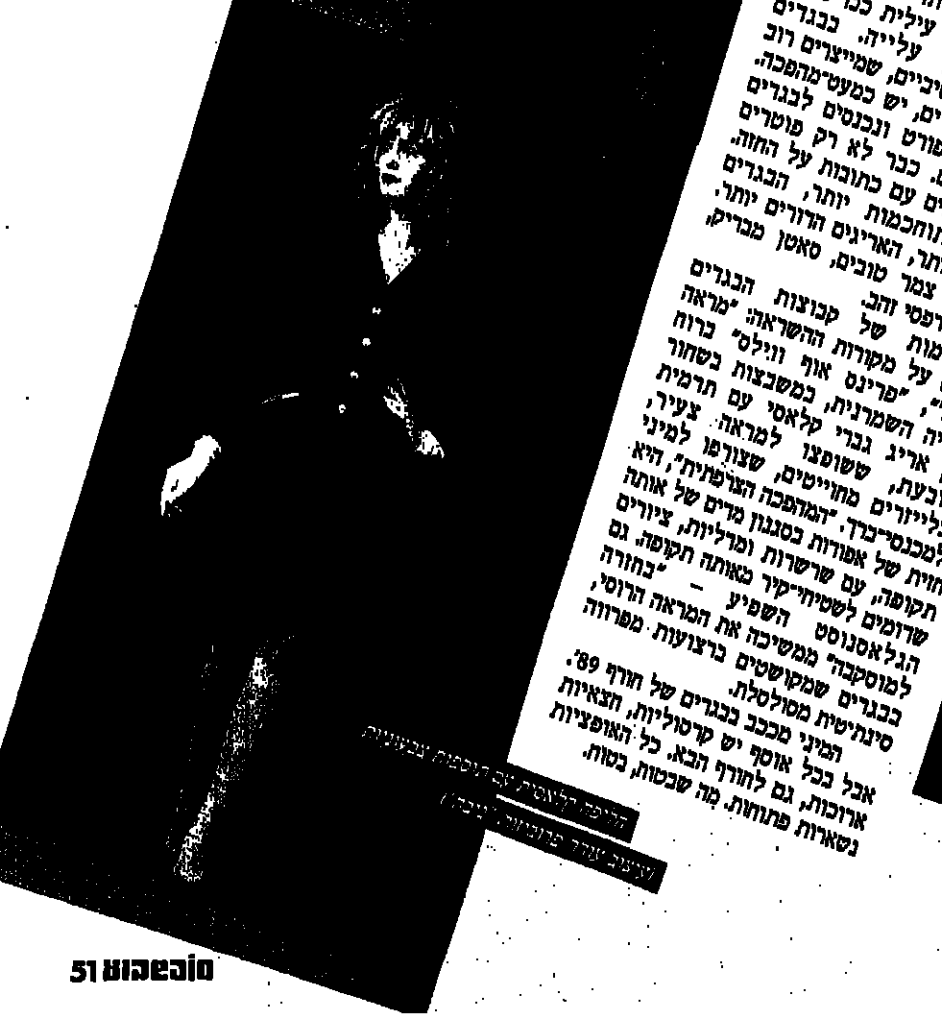

היה שטחנות בים אל
בעת האופנה יצא בגדים כב
וחת מוליס להתאכזר, עולה
לג של כלבו שלום, קופץ
לג של קרה הוא נשל על
למה וגיעל, מה קרה הוא, מסכת
מסך של צמח, הדירה הו, באופנה
אלו זה מה שקרה בימים אלה באופנה
הוא שחשאר אנשים חקרים עם מלא
גדים וחמרים, ודרך שהביא שמונה
יורים חרשים לשבוע האופנה,
שחיים מיום שלישי עד יום חמישי
השבו כמלון הילסון בתל-אביב, עם
שיפצה על מכירות

תקופת ייצוא ומקומי.
גם כחל עסקי הנגדים בשפל,
אנשי קו מות בגדים, תורות נחש
עם מלאו שבקשי נמכר, במחירים
מוחלים במכירות סוף העונה. זו אחת
הטובות שרק שישם קיינים הוריע על
בוא למכור היצוא, כארגו האירוע.
עכשו מחזקים אבטות ומקורים, שאלה
אננם ביבוא, שלא יידרע מהמומנות

בשנים.
בכל זאת, יש ליצואנים סיבות
טובות להיות אופטימיים. בשנת 87,
עלה ייצוא מוצרי אופנה בעשרים
וחמישה אחוז לעומת 1986, והמחכים
ב-400 מיליון דולר, כמה קיינים
בעיקר של חברות המוכרות באמצעות
קטלוגים, כבד ביקרו בארץ בשבועות
האחרונים, והשאירו חומנות וידע
ממליון דולר. אירופה חזרה להיות היעד
העיקרי של ישראל, בשל עליית
המטבעות האירופיים. ארצות הברית,
שנראתה כארץ המוכחות כשנותם
הסכם הסחר, נגמשת ביד הדולר,
שאומרים, כי אחי ירדת ערך הדולר,
יורה כדאות היצוא לשם. אחים מזה
להמסיד רשתות יוקרתיות, כ"סאקס
פופס אנביר, רנימן מאקסי, אולי שוב
יעלה הדולר ואפשר יהיה לעשות עסקים
טובים יותר.

כל זה המדין את האנשים שעושים
אופנה להשקיע יותר בעיצוב, עם
השפעה של מעצבי עילית ככריסטיאן
לקרווא ואוזוויין עליית. בגדים
היצרנים והמסורטיבים, שמייצרים רוב
מתרחקים מהמסורט ובנסים לבגדים
יותר מסובכים. כבר לא רק פוטרים
ורוקים וטייגים עם כותנות על החזה,
הגזירות מתוחכמות יותר, הבגדים
יש אריג צמר טובים, סאטן מבריק,
רקמות והרפטי זהב. קבוצות הבגדים
השמות של מקורות והשראה: "מראה
טרמזים על מקורות והשראה: "מראה
הקולג", "סריגס אוף ווליס" ברוח
אנגליה השמרנית, במסכנות בשחור
לבו, אריג גביר קלאסי עם תרמית
מבוכות, ששופצו שצורפו למיני
בבליזורים מווייטים, ציורים
ולמכנסים בד. "המהפכה הדפוסית" של אותה
חזית של אמנות בסגנון מרילין, ציורים
תקופה עם שרשרות ומרליות, חזרה
שדומים לשטיחי-קיר מאותה תקופה. גם
הגלאסנוס ממשיכה את המראה הרוסי,
למוסקבה שמקושטים בצבעות. משרדה
בבגדים שמכסכים בגדים של חורף 89.
העניי מכבד בגדים של חורף, חבאיות
אזכרות, גם לחדר חבא. כל האופציות
נשארות מתוחות. מה שכחות, בטוח.

מזג אויר נפלא, חופשה נפלאה, הנחה נפלאה...

במלונות דן.

חודש טרץ טבשר את תחילת האביב
במלונות דן. זוהי הזדמנות נפלאה
להפוך את החופשה שלכם לנעימה
בהנחה נפלאה ואינטימית ומטבע
ההנחות במלונות היוקרה של דן.

המלך דוד טל. 02-221111
99.-
דן תל אביב טל. 03-241111
79.-
דן כרמל טל. 04-386211
דן אבדיה טל. 052-556677
69.-
דן קיסריה טל. 06-362266
59.-
דן נמרמה-תל אביב טל. 03-663311
דן נמרמה-תל אביב טל. 04-352222

מבטע ההנחות חקף טון התאריכים
1.38-27 1.38-27
הנחות לזוגות ולמשפחות
הנחות לילדים ולבוגרים
הנחות לזוגות ולמשפחות
הנחות לילדים ולבוגרים

שיפורים

משהו:

ראיתי כתובת על חולצה: "בתלונות - למנות למחבת שלי"

המכתב ממקום האור

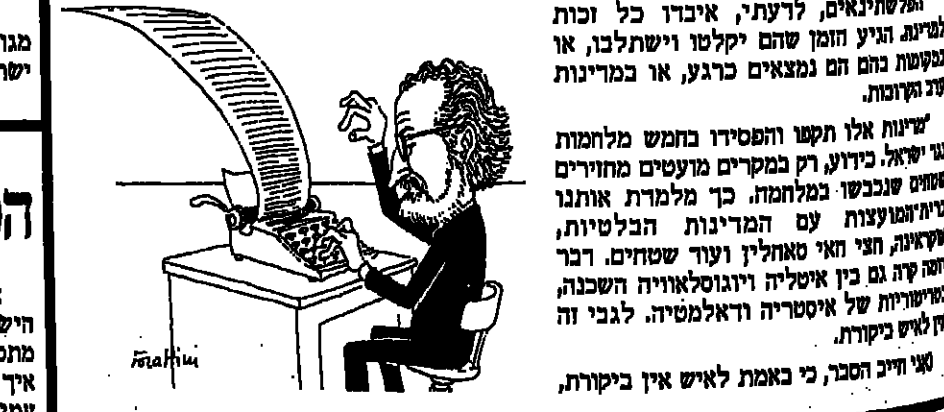
נמתי ברכבת באיטליה. מולי ישבו שני איטלקים נחמדים וקראו עיתונים, אני קראתי את ה"ארץ". הם דיברו עברית, אני עברית. הם דיברו עברית, אני עברית. הם דיברו עברית, אני עברית.

אני קרה שמאות עמודים מוקדשים מרי שנה לתמיכה בפלשתינאים, וחצי עמוד אחרי ארבעים שנה לאוכלוסיה של איסטריה ולמטריה.

"אולי מפני שהם אינם חיים במחנות פליטים ליד טריאסט וגוריציה, ואינם עוסקים בטוריוזים אם השתקפות הפליטים האיטלקיים היתה הדרך ההגיונית לשלום, ודי אותו דבר אמור גם לגבי ישראל, דמוקרטיה וחידה במזרח התיכון, שוכות הקיום שלה נשללת על ידי מדינות ערב, הפלשתינאים, מדינת הוותיקן, אנדראוטי, קאפאנה ואחרים.

"ולסיים, אני בטוח שאם צבאות ערב ישמידו את ישראל ויטבחו את האוכלוסייה כאשר הבטיחו, אחם, האינטלקטואלים, הליברלים והמקסימליסטים, תרצו את ידיכם, כמו שעשיתם לגבי וייטנאם הדרומית, קאמבודיה, והמיעוטים האתניים, פוליטיים ודתיים באיראן."

לואיז קארמינאטי, ברנאמו תשובת סקאלפארי, עורך "לה רעבליקה", מתגשלת, חסרת רגישות וחמרת הבנה. כמו אנשי תיקשורת רבים, הוא נמצא כמה רמות מתחת לקורא שלו. הייתי מביא את תשובתו, אבל היא לא ראויה לדפוס.

שיפור רומאי עם כאפיה

ערבי חולך ברחוב, ולראשו כאפיה גדולה והפגנות. עצי היהודי ליוו, פתח את הלוח המכונית ובכרית שוטפת וידידותית אמר: "תוריד את הכאפיה".

"למה?" שאל הערבי, "מה יש לי להחביש?"
אני פלשתינאי.
"אל תשתגע, בכל מינה פה שורצים יהודים," הערבי נבהל. "מי אתה?" הוא שאל.
"שליט," אמר לו היהודי את האמת והמחילה.
"תודה רבה," אמר הערבי וחיש חטף את הכאפיה.

תיקון טעות נפוצה

אין קרה שאף ישראלי רגיש לא בא לנחם את האיש ששרפו לו את החנות, בגלל שפתח אותה בשכונת המסחר. מה קרה, הוא לא ערבי? אין קרה שאף ישראלי רגיש לא זעק בזעזוע נגד הורדת פועלים היוצאים להביא לחם לילדיהם הקטנים מן האוטובוס, ושריפת האוטובוס, כדי שלא יוכלו לנסוע בו לעבודתם? מה העניין, הם אינם ערבים? אחי הישראלים בעלי תעורת רגיש, בטח ברח לכם מהראש.

ספינת הרוצים להיות מגורשים

הם היו כ-4000. כל חלום חיהם היה להיות מגורשים. פתאום בא להם רעיון. הם ביקשו את נציגי השליחות העולמית הרגילים לבוא לרמקס, וגם כמה מאות אנשי מוסר רגילים, וחברי פרלמנטים ורגילים. מול רופו, הרגילים לא באו. בדיק היו זדיכים ללכת לרופא שניים.

אין דבר. ביחד יצאו כל הרוצים להיות מגורשים מן הגטו של רמקס, ופניהם לעבר ישראל. סופם לא ידוע.

הפטריטים

אני מקשיב, קורא ורואה את הפטריטים הישראליים מרברים, ונעשה לי רע. ב"צוותא" מתכנסים מחזאים ואנשי רוח (רוצים קורס וזיו איך להיות מחזאי ואיש רוח ובכן, עכשיו משה עמירב הוא מחזאי ואיש רוח). הם מחפשים דרכים לעזור למגורשים לחזור לארץ האחת בעולם שטוב להם בה, או רע להם בה? אני כבר קצת מתבלבל, אבל לא הם, הפטריטים, כי לפטריט יש תשובות ברורות, מיידיות ואכזריות לכל דבר, ואין לו ספקות. ישראל מלאה בימים אלה פטריטים מגוחכים ועיוורים. ככל הפטריטים הם גלחים, מלאים חשיבות עצמית, צידיקת עצמם, חריצות עצמם.

נכון שזו פעם ראשונה בתולדות העמים שאדם נעשה פטריט? הופך. כעד אייבין האלימים - וגנר עצמו, אבל פטריטים אטום נשאר פטריטים אטום, גם אם אתה פטריט של הפלשתינאים.

מאיר גיא

פאנאט פאר און

רוצה שילדיך "יהיו בעניינים" ? חתום למענם היום על

השופט לילדים

מעריב מעט עתון הנוער הגדול, המרתק והנפוץ ביותר בישראל!

את מבצע המוני הזה לא כדאי להחמיץ!

אבל זה לא הכל:

- ★ אתה נותן לילדך עתון חינוכי, מרתק ומומלץ.
- ★ אתה מקבל את השבועון לביתך בדואר מדי שבוע ללא תשלום נוסף.
- ★ אתה משתתף בהגרלת פרסים יקרי ערך.

מתנה מיוחדת לכל מנוי:
שעון יד מחבת, בלעדי למנויי "מעריב לנוער".

חשוב על היתרונות:

- ★ אתה נהנה מהנחה משמעותית במחיר העתון.
- ★ המשפחה כולה תהנה מהירחון "פופ 88", שישלח אליכם חנם שנה שלמה.
- ★ ילדך יקבל שי חכם - שעון יד מחבת, מקורי וייחודי.

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע:

עתון גדול, יפה, חינוכי ומומלץ, החולל חומר עזר ללימודים.

גזור, מלא ושלח עוד היום

תלוש חתימה

מספר המנוי במקרה של מנוי קיים: _____

סמני חדש חידוש מנוי קיים

לכל מחלקת המנויים, "מעריב לנוער", ת.ד. 20020, מיקוד 61200, ת"א

חריני מעביר לכם ציק/חמחאת דואר על סך 100 ש"ח כדמי מנוי לשנה אחת על "מעריב לנוער" כולל אריזה ודמי משלוח הפרס לבית (חמחיר כולל מע"מ).

שם המשפחה: _____ שם פרטי: _____

כתובת: _____

הגרלת פרסים ענקית!!!

בין המנויים שיחתמו במבצע זה יוגרלו פרסים

- ★ טלוויזיה צבעונית
- ★ 5 מכשירי רדיו טייפ
- ★ 20 זוגות אופניים

פיצו!

"מעריב לנוער" - עתון הנוער של המדינה!

חיוכים

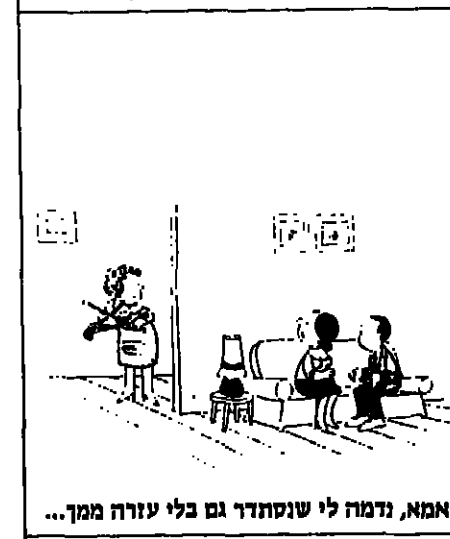
מרבית אמא. אני איני כאן כרגע, הודעה תוכל להשאיר לאחר שאשמיע את הצפונף הבא...

זו הטיסה הראשונה בחייך, נכון?

הרי הבטחת שלא תהיי קנאית...

אמא, נדמה לי שנתדר גם כלי עזרה ממך...

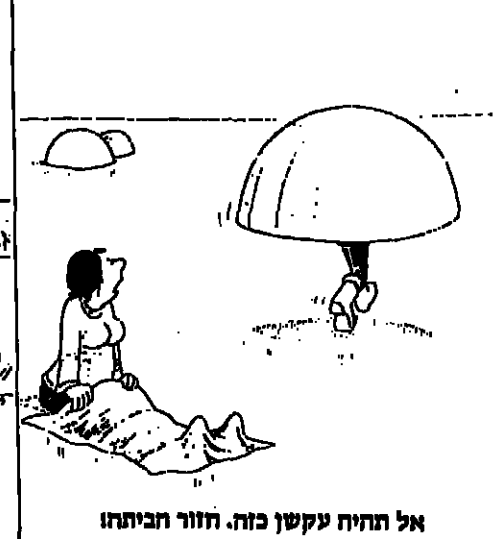
בחיי שאתה צודק. זה לא רק קשה כמו בטון, זה פשוט בטון...

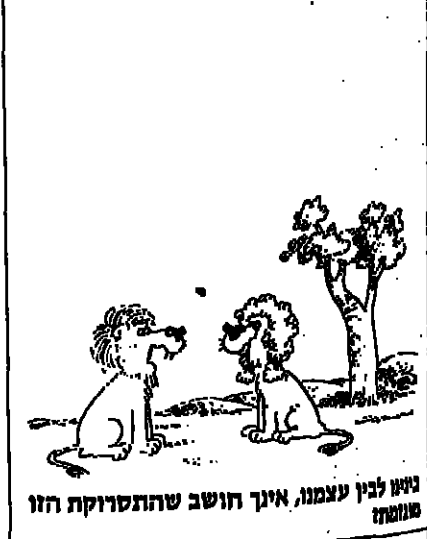
הילולת החדשות רעות עד כדי כך שאיני מסוגל לשמוע לכם אותן.

הילד אמר היום את המלה הראשונה: "הוא".

אל תחיה עקשן כזה. חזור הביתה.

נכון לבין עצמנו, איך חושב שהתסדוקת הזו מומלצת?

זה שחזר המסיק לעשן, זה יומי. עכשיו אני מחכה שהוא ימשיך לדבר על זה כל הזמן...

אני חייב לך אלף שקלים ואולי תירוצים. היום תקבל את התירוצים.

אם תעשי מזה עסק שלם, פשוט דורר לאן תפנה אותי?

מזל דגים

אל תפסיד אף חיה.

ש' חדש במערב.
מכשירי, מעריב ונותן לך את כל אפשרויות הביטוח תחת קורת גג אחת.
בסוף השבוע - המהדיר מעריב, מוסף צבע חדש ובו כל השידורים, הביטוחים, המסעות והמסרים
בעריכה ובעיצוב חדשניים.
"בית חול" - יום יום, מוסף פנאי רב תכונות ועדכוניס על להנעשה בתחומי הביטוח והשידור
מכל זווית אפשרית.
דורות בתים חדש ורענן הצופים במבטם אלה למעריב כלי לחייהם. עמוד, מוסף פנאי
ואות המהדיר מעריב, המבטיחים שגם את יום וימיהם בריה. חזון זה לא היה מתחזקת.

עם מוסף פנאי והמדריך מעריב - אין סיכוי שתפסיד בילוי!

לדעתו ואין להן לא הרצון ולא הכוח הנפשי

CONTINUED

the 1990s, the number of people in the world who are illiterate has increased from 1.2 billion to 1.5 billion. The number of illiterate people in the world is projected to reach 1.7 billion by the year 2015. The number of illiterate people in the world is projected to reach 1.7 billion by the year 2015.

the 1990s, the number of people in the world who are under 15 years of age is expected to increase by 1.5 billion, from 1.1 billion in 1990 to 2.6 billion in 2015. The number of people aged 65 and over is expected to increase by 1.1 billion, from 350 million in 1990 to 1.4 billion in 2015. The number of people aged 15-64 is expected to increase by 1.5 billion, from 2.5 billion in 1990 to 4.0 billion in 2015. The number of people aged 65 and over is expected to increase by 1.1 billion, from 350 million in 1990 to 1.4 billion in 2015. The number of people aged 15-64 is expected to increase by 1.5 billion, from 2.5 billion in 1990 to 4.0 billion in 2015.

מזהירות 59

שם מציאותית.

100

the 1990s, the number of people in the United States who are 65 years of age or older is projected to increase from 20 million to 30 million, and the number of people 75 years of age or older is projected to increase from 10 million to 15 million (U.S. Census Bureau, 1996). The number of people 85 years of age or older is projected to increase from 2 million to 4 million (U.S. Census Bureau, 1996). The number of people 90 years of age or older is projected to increase from 500,000 to 1 million (U.S. Census Bureau, 1996). The number of people 95 years of age or older is projected to increase from 100,000 to 200,000 (U.S. Census Bureau, 1996). The number of people 100 years of age or older is projected to increase from 10,000 to 20,000 (U.S. Census Bureau, 1996).

חדש.

אני

4. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* were determined by the method of Lichtenthaler and Whistler (1973).

חידה

ח. אלה למעשה בדו-לכדנו ונכבד את מופת פואי

100-443887-100

את תפסיד את

מכל זווית אפשרית.
צוות במבין חדש ובעונ הצמרץ בלמ

1998

בעמוד זה מבחר מהדורות
המורעות שפורסמו ב"מעריב"
בשבוע שבין 12.2.53 - 19.2.53.
הנוסח המקורי נשמר.
ליקט: גבריאל שטרסמן.

מעריב

השבוע לפני 35 שנה

זהו המדור האחרון של
"מעריב" לפני 35 שנה.
החל בשבוע הבא, עם
מלאת 40 שנה ל"מעריב",
יופיעו מדורים מורחבים
על אירועים שפקדו את
המדינה בתש"ח במוקד
"גבר לעניין" המפורסם
מדי יום שני.

מטוס שוודי ירד מהמסלול בלוד

אסון גדול נמנע, כשטוס
חברת חתונה הפקטורית
בהמראתו מלוד לא הצליח
להתרומם, וירד ממסלול המפר
אח נמנע קשה. לטעמים ולמי
ות לא אירע דבר.
המטוס בן 4 מנועים נהג
ללוד ב-1.30 אחר הצהר מדפנת
הרוח וצמר למטריא נעצר
שעה קלה לסקנדוביה. על טי
נו היו 30 נוסעים וכן הווי ער
רענשטיין מל אים 9-1 א
שי צוות עם הקברניט המרש
ליר החנה. המטוס הגיע כרגיל
לנקודת ההמראה ושם חיסל את
מנועיו, כעבור דקות מספר היו
חיל, כרגיל, לוח במהירות גולה
והולכת על פני המסלול, כי
למריא.

אך גראה כשעה חמישה על
פני המסלול חילו לחנות שנים
ממנועיו לפעול וירי הקברניט
לא נשארה ברירה, אלא לנסות
להעצר לפני שהיה מרוכז א'
לא הצליח במאמציו והמטוס
המשיך עוד כ-15 מטר ותקע
בדרכו בארמה וזכה כשנח
מנה למעלה.

מוסלמים נגד החזיר

בדושה ירוח ביום סחור
של האגודה המוסלמית לוח
למניעת מבירתו המוסלמית את
הז מירד גדול של בעיר חיו
ראשי הקהילה המוסלמית בדושה
מחברתם לשגר מביק מוסל
נבין לשד החנות, כי יחזיקו
לנסות בעקבות מיימים למניע
מבירתו וגורלו של החזיר יחזיק
מור גם על המוסלמים.
לדעת יירד האגודה המוסל
מית בדושה אין במעט מרד
גור בין המוסלמים והין אומים
בשר חזיר במרחקות את לא יא
שר שקורה שמוסלמי שחשבו
ולאחר מכן אכל גם פן הבשר
האחר - שכן עקבת גוררת עי'
רה.

תיקונו של ג ארן
קשר לדושה מביק מוסל
סימס שחובאה אסכול קטנה
כמ. אבקשם: בנות המוסל
הנחת המדריך של דבר הכנס
בענין זה.

על כל עניינה
ודד ארן שאני דושה מוסל
הכנסות מבירת ישראל עם מוסל
הנחת שבו דושה מוסל
במדינה את המוסלמים שיש
עם הכנסת את המוסלמים
המוסלמית. כלומר
רשמי החרו מוסל חזיק את
דרכי הכנסון בירן ארן
אשר מוסל

מחכים לאות...

משמרי משטרת החופים והגבולות ליד הציריות
המובייליות בתל אביב

צבא בריטי יוצא מהסואץ

בריטניה כבר מוכיחה את
מיטת הצבא שלה מאחורי תעלת
סואץ, שלוש נחירי רגלים, וב'
תוכה וחזירות של רגימנט
יורדאל בקשיור, עממים ל'
וב בקרוב את אזור התעלה
וחזרו לקשיור, בהדרגה ויצ'
או יחידות טמפרת, לקראת
משאיתן עם ממשלת נאט"ו.
זה חלק ממדיניות מית בל

נעמי ויהודה חמצני
מודיעים בשמחה על הולדת בן בן
וטובבדו לחתין את מרוביתם וידויהם, לסנט
הכנסת בבירות של אשתם שיתשים אי"ח ביום
חמישי 19.2.52, יד אוד חשיר, בשעה 11 לפנה
בבית החולים פרזי, רחוב יהודה הלי 8, ת"א.

39 הרוסים יוצאים באניה תורכית

שכר הצירות הסובייטיות
וכני משמחתותם ובראשם
הציר מוסל אובנוצין יירשבו
ורעיותו קלאודיה, יפליבו מחר
אחר הצהריים מרחיפה באנית
הנוסעים הרוסית "קיש", המ'
גיעת מחר בבוקר לחיפה.
השגרירות הסובייטית המי'
נה הבוקר בחברת הספנות
"מאסאג'אר מריט", המייצגת
את חברת האניות התורכית, 39
כסיסי נסיעה ומקום למטען של
5 טונות, תפצי אנשי חבר הסוכ'
רים של הצירות.

כל דרכים בישראל המוחיי'
קים ורכובים דיפלומטיים או
רובני שירות מוסביים יצטרפו
לצאת את תאריך עם יציאתם
של הצירות הסובייטיות.
הדעה זו תועל בין השאר על
ס. ו. קובל, משר סוכנות הידי'
עון הסובייטית טא"ס, המחזיק
דרכון שרות ועל סר וייצב, נציג
החברה המלשונות שליר האר'
סטיה למרעים של ס.מ.ר. השב
ברושלים. הוא בא וזה לקבל
לידיו את הכרזת שהיה רשות על

מציעים להגביל חסינות חברי כנסת

הצעה להגביל את חסינות
חברי הכנסת נידונה עכשיו
בדיון הקואליציה הממשלתית.
עד כה היו חברי הכנסת
פועלים באופן אינסטי ררכוני
שרון, שאיפשר להם יציאת
ללא הגבלה לחוץ לארץ, כעת
מציעים שוכוח וז תישל מחברי
הכנסת וכי יצטרכו להגיש בק'
שנית לחזר יציאת, הצעה אשר
אומרת, שוכוח זו תישל מן
חוקרים הקמוניסטים של הכנ'
כה, אשר יגילו לרעה את ררכוני
השרות שלהם בנסיבותיהם לחץ
לארץ עם ניהול מטע השכחה
בני מניות ישראל.

בהכרזה ואלה האמצעים
חוקרים בשמחה על הוצאת
ח.ב.ן. ודנאל אה
החובבים להוסיף את כל פרובינס, ידויהם
המדינה, למסכת הכנסתו לבריתו של אשת'
שיתקיים איה ביום ראשון, י' שבט תשי"ג
(15.2.52) בשעה 12, בבית מוסל, אשת'
א. ליקט: מוסל וז כסיסי

זול כביסה אנאלי

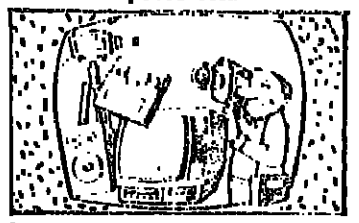
בנושם צרפתי

במחיר ישראלי

א.ב.צ. מושק בבקבוק עם כוס מידה בעל דפנה
חוק המנה - "נקמה" בע"מ

מה הולך

רחל שי

שוקולד. מי מאתגר זללים
ומבגדים, אינו אוהב את החום
המתוק הזה! לאוהבי השוקולד
נעזרין בשוקולד "הסודי"
שוקולד" והוא קרפס צעיר וירוק.
היום השוקולד הוא מעדן עממי
המצוי בשפע על המדף
השוקולדני. אז לפני 400 שנה
היה זה משקה – כן משקה-מלכים,
שהגשג בגדיבו וסב. היה זה בממלכת

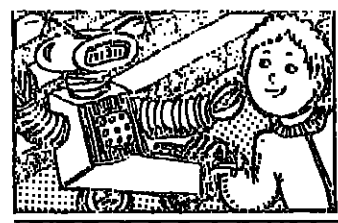
המאמצים אשר בוצעו במסגרת
ממלכתית זו נבקשה עליהם הסכמה
קודמת (הוא שחבוי לאשונה
לאיחוד (לספרד) את פולי מקאא
מקם חבוי את משקל השוקולד.

קריקטורה של ניסים

62

עתידינות

יורם אורעד
מסר אל פובליים
רחוקים
האם נסו ליצור קשר עם יוצרים
בונים בקול סחינון באמצעות
הקליט שתשלח אל עבר פובליים
במעטפי הקול. הקליט שתביא
תחזוקה קשר אל אותם יוצרים בונים
ושקבל קריתם על תרומתם.
מחנות שונות מקבלת רכוש
עד כמה שזה נשמע דימיוני

[illegible]

גם אני הייתי ילד

דאָן עס יגאל מוסיון
דניאל סטוקלין

למה נקראה "חסימה"?

[illegible]

גו שבים (פרק 20) - כתב וצייר אורי פינק

סלבינוב 63

מעשה שנים

מימי

[illegible]

בין הפותרים יוגרל מעתק צבעוני

מאן: 1. מנה בקלי רבב; 2. מקשר חיוני
ממר: 3. מקשי מכוניות לנוב
משמעות: 4. מקום צבאו; 5. מקום
המקלות: 6. (מקור); 7. מאורות
המקור: 8. תובל קל רבב קלשה
19. מקצר מפרץ לחלקי
20. שולי הקבוש; 21. שנה
22. שומר של חלק ושל טהורת בקרית
23. משכר בקלי רבב מקום
24. מקום; 25. גלד.

יְשׁוּבִים מֵאֵלֶּךָ

פתרונות נא לשלוח
 "למעריב לידים" ת.ד. 30044 ת"א.

עצד...כף

[illegible]